

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 131, ЧИСЛО 13, П'ЯТНИЦЯ, 29 БЕРЕЗНЯ 2024 РОКУ

1893

Vol. 131, No. 13, FRIDAY, MARCH 29, 2024

\$2.00

Нові удари по кораблях Росії

Знищені російські кораблі.

КИЇВ. – Управління стратегічних комунікацій Генерального штабу ЗСУ повідомило 24 березня про ураження двох російських кораблів „Ямал” та „Азов”, а також пошкодження низки об'єктів російського Чорноморської флотії в Криму, включаючи центр зв'язку. Україна демонструє точні удари високої цінності, які роблять Крим непідйомним для росіян.

Вартість кожного з цих кораблів сягає 170 млн фунтів. Кораблі побудовано в польському Гданську в радянські часи, але їх було модернізовано. „Ямал” перебуває в складі Чорноморської флотії з 1988 року, його екіпаж нараховує до 90 людей, „Азов” у складі ЧФ з 1990 року, екі-

паж нараховує до 100 людей. Ці кораблі призначені для висадки десанту, перевезення озброєнь та вантажів.

У ніч на 24 березня в Севастополі в районі Козачої бухти було чути щонайменше шість потужних вибухів. Посадовець призначеної Росією в Криму адміністрації вказав, що понад 10 ракет збито над портом в Севастополі, а від уламків постраждало чотири людини і одна загинула. Окрім кораблів „Ямал” та „Азов”, 23 березня в окупованому Севастополі міг бути уражений ще один корабель – „Іван Хурс”. Про це заявив речник Військово-морських сил Збройних сил України Дмитро Плетенчук.

Радіо Свобода

Атака Росії на енергетику України

Російська ракета влучила в тролейбус з людьми, що рухався через греблю Дніпровської ГЕС, кажуть представники влади. (Фото: “BBC News Україна”)

22 березня Росія здійснила наймощнішу атаку на енергетику України за весь час війни. Були влучання і пошкодження об'єктів генерації по всій Україні. Під удар потрапила легендарна ДніпроГЕС у Запоріжжі. Харків залишився повністю без світла, а на Сумщині, Полтавщині, Кіровоградщині, Дніпропетровщині, Запоріжжі, Одещині та Донеччині запровадили аварійні відключення світла.

Відомо про двох загиблих у Хмельницькому та трьох у Запоріжжі. Понад десять людей поранені, є зниклі безвісти.

„Прильоти” по об'єктах інфраструктури та енергетики підтвердили у Харкові, Дніпрі, Кривому Розі, Вінницькій, Хмельницькій, Івано-Франківській та Львівській областях.

Зокрема по Запоріжжю завдано 20 ракетних ударів. Внаслідок атаки пошкоджена ДніпроГЕС, станція припинила роботу. Понад шість ракет влучило у ГЕС-2, був пошкоджений мостовий перехід, підкранові балки, де знаходяться затвори.

Гребля ДніпроГЕС не зазнала ушкоджень і ситуація на ній контролюється.

льована. Загрози прориву немає.

Через пошкодження ДніпроГЕС втрачено 20 відс. потужностей Укргідроенерго, сказав генеральний директор „Укргідроенерго” Ігор Сирота в етері національного телемарафону. За його словами, на цей момент вироблення електроенергії на станції припинено.

„Сьогодні ми не можемо назвати строки, коли ми відновимо якусь генерацію і чи зможемо ми взагалі під'єднати станцію до генерації”, – сказав керівник „Укргідроенерго”.

„На жаль, ми втратили чималу частку, понад 1000 МВт потужності на ДніпроГЕС. У практичному сенсі це приблизно 20 відс. регулюючих потужностей для енергосистеми. Можливо, для якихось певних споживачів ми знайдемо компенсуючі механізми, але загалом у енергосистемі буде дефіцит, який будуть покривати за рахунок експорту”, – сказав І. Сирота.

У компанії триває оцінювання збитків і пошук джерел фінансування для відновлення.

(Закінчення на стор. 19)

ХРОНІКА ВІЙНИ

Окупанти розстрілюють полонених

• Сили оборони України атакували ракетною „Нептун” корабель „Костянтин Ольшанський”, який був захоплений російськими загартниками у 2014 році. Уражені російські кораблі „Азов”, „Ямал” та „Іван Хурс” не зможуть виконувати бойові завдання найближчим часом.

• Російські окупанти здійснили чотири штурми на Оріхівському напрямку, Сили оборони півдня утримують та укріплюють свої позиції. Окупанти не припиняють аеророзвідку, тиснуть артилерійськими обстрілами, поновили практику авіаційних ударів, застосовують велику кількість ударних дронів різних типів. Російські загартники атакували позиції захисників на шести напрямках, найактивніше штурмували Лиманський та Новопавлівський.

• Силами та засобами протиповітряної оборони в ніч на 26 березня були знищені 12 із 12 ударних дронів, якими Росія атакувала Україну.

• Правоохоронці запобігли російській диверсії на „Укрзалізниці”: у Полтавській області зловмисники

намагалися підірвати ділянку залізничної лінії, яка сполучає центральні та східні регіони України. Диверсантів затримали прямо на місці.

• Після серії російських атак на енергетичну інфраструктуру найважчою залишається ситуація з енергопостачанням в Одесі, Харкові та Кривому Розі. В Одесі та Одеському районі без електропостачання залишаються 23 тисячі споживачів. На відновлення енергопостачання в Харкові знадобиться до 14 днів. Енергетикам вдалося стабілізувати ситуацію в енергосистемі та впровадити для абонентів Одеси та Одеського району графіки, замість екстрених відключень. На маршрути виведено 50 відс. рухомого складу міського електротранспорту.

• У межах чеської ініціативи із закупівлі артилерійських снарядів для ЗСУ Київ потенційно може отримати 1.5 млн боєприпасів замість заявлених 800 тис.

• До держбюджету України 26

(Закінчення на стор. 19)

Зеленський звільнив Данілова

КИЇВ. – 26 березня Президент Володимир Зеленський звільнив Олексія Данілова з посади секретаря РНБО і призначив на цю посаду Олександра Литвиненка.

О. Данілов перебував на посаді секретаря РНБО з 3 жовтня 2019 року. О. Литвиненко працював у Головному управлінні урядового зв'язку Служби безпеки України і

Департаменті інформаційно-аналітичного забезпечення СБУ, був директором Національного інституту стратегічних досліджень, з квітня 2014 року по серпень 2019 року перебував на посаді заступника секретаря РНБО, Службою зовнішньої розвідки керував з 23 липня 2021 року.

Укрінформ

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Санкції проти Табачника

КИЇВ. – Служба безпеки України повідомила, що суд заочно призначив 15 років ув'язнення ексміністрам освіти і науки України Дмитру Табачнику. Його, а також ексголови Державної реєстраційної служби Дмитра Ворону визнали винними в державній зраді, пособництві державі-агресорові та порушенні законів та звичаїв війни. Д. Табачник, за даними української влади, наразі перебуває на окупованих територіях України. Міністерство юстиції позивається про застосування санкцій до Д. Табачника, третьою особою вказана Алла Табачник. „Табачник вів підривну діяльність проти України ще до початку повномасштабного російського вторгнення, контактуючи з представником російської спецслужби“, – стверджує міністерство. Під час повномасштабного вторгнення Табачник координував роботу керівників окупаційних адміністрацій Херсонської та Запорізької областей у сфері охорони здоров'я, освіти, а також підготовки до проведення незаконних референдумів. Табачник висловлює свою позицію у бік підтримки ключової пропагандистської риторики країни агресора, бере активну участь у матеріально-технічному забезпеченні створення та функціонування окупаційних адміністрацій. Табачник та Ворона публічно не коментували рішення суду. (Радіо Свобода)

■ Збагачення голови Антимонопольного комітету

КИЇВ. – Спеціалізована антикорупційна прокуратура та НАБУ розпочали кримінальне провадження щодо голови Антимонопольного комітету Павла Кириленка за статтями „незаконне збагачення“ та „деклярування недостовірної інформації“. Правоохоронці розпочали кримінальне провадження 22 березня – наступного дня після виходу матеріалу „Схем“ (Радіо Свобода), в якому журналісти виявили, що родина посадовця у період 2020-2023 років придбала нерухомість і автівки загальною ринковою вартістю понад 70 млн грн. Йдеться про великий маєток та дві земельні ділянки під Києвом, 200 квадратних метрів офісної нерухомості в столиці, два кросовери, три квартири з паркомісцями в елітних житлових комплексах Києва та чотири апартаменти з паркомісцями в Ужгороді, оформлені на батьків та бабусю дружини. „Схеми“ з'ясували, що ніхто з родичів Кириленка не має бізнесу, а офіційних доходів родини не вистачило б, щоб придбати все це коштовне майно. При цьому посадовець не вказував в деклярації нерухомість та авто, якими користується його родина. Досудове розслідування здійснюють детективи Національного антикорупційного бюро України. (Радіо Свобода)

■ Фонд допомоги Валерія Газаєва

ЗАПОРІЖЖЯ. – Валерій Газаєв, відомий спортсмен, чемпіон Європи з богатирського багатоборства, громадський діяч, жив та працював у Мелітополі. Вже у перші дні повномасштабного вторгнення Росії у місто зайшли російські війська. Газаєв закликав через соцмережі мелітопольців організувати збір продуктів, щоб допомагати тим, хто у скруті. Сформувалася волонтерська команда, яка переросла у фонд допомоги. Через загрозу арешту російськими силовиками Газаєв з родиною виїхав із Мелітополя. Створений ним фонд продовжив працю в окупації до 12 січня 2023 року. Тепер волонтери продовжують свою роботу на деокупованих територіях Херсонщини. (Радіо Свобода)

■ Народився 105-ий онук у бабусі

ЛьВІВ. – У Львові 46-річна жінка народила сьому дитину – хлопчик став 105-им онуком у бабусі. Породілля родом з Рівненщини. В її родині завжди було багато дітей, вона сама – десята дитина з тринадцяти. Зараз її мамі 87 років. Зазначається, що пологи у жінки були природні, дитина народилася на 40-му тижні вагітності з масою тіла 3,460 грамів і зростом 55 сантиметрів. Зустрічати з пологового маленького Павла з мамою приїхали тато та всі шестеро старших дітей – три братики й три сестрички. (УНІАН)

Напад терористів у Москві

22 березня у підмосковному Культурному центрі Crocus City Hall нападники відкрили вогонь по людях, які зібралися у концертному залі на виступ гурту „Пікнік“, а потім підпалили будівлю. Внаслідок теракту постраждали 152 особи, загинули 137. Не всі загиблі ще впізнані. Російські правоохоронці вже затримали 15 людей, яких підозрюють у нападі.

Деякі російські політики говорять про можливу причетність України до цього. Головна редакторка російського державного телеканалу Маргарита Сімоньян опублікувала відео з допитом затриманого і заявила, що це українці. В українській розвідці такі заяви назвали нісенітницею. Радник керівника Офісу президента Михайло Подоляк заявив, що „Україна ніколи не використовувала тероризм як метод ведення війни, на відміну від Росії“. У Білому домі заявили, що ніщо не вказує на причетність Києва до нападу.

Відповідальність за це взяло на себе угруповання „Ісламської держави“ (ІДІЛ). Угруповання ІДІЛ раніше здійснювало теракти в багатьох країнах, проте, кореспондент „ВВС“ з питань безпеки Гордон Корера зазначає, що вони іноді брали на себе відповідальність за теракти, до яких не мали жодного стосунку.

США раніше попереджали Росію про можливу атаку. Президент РФ Володимир Путін тоді назвав це „відвертим шантажем“ з метою „залякати та дестабілізувати суспільство“.

Що відомо про нападників? Очевидці описують їх як „людей у коричнево-чорному одязі“. Ніхто з очевидців поки що не уточнив, скільки саме було людей. Телеграм-канал Ваза повідомляла, що правоохоронці шукають „чотирьох чоловіків у камуфльованому одязі“, які втекли з місця злочину.

Державна агенція „РІА Новини“ опублікувало фотографію білого автомобіля Renault, на якому були номери Тверської області. Знайшли передостаннього власника автомобіля. 24-річний чоловік заявив, що тиждень тому продав машину родичу, який, у свою чергу, заявив, що машина потрібна його другу. З'явилася інформація, що силовики шукають другий автомобіль

Культурний центр Crocus City Hall після нападу. (Фото: Максим Шеметов)

Renault сірого кольору.

Директор ФСБ Росії Олександр Бортніков зранку 23 березня заявив про затримання 11 людей. Серед них, за його словами, були чотири нападники, які брали участь у теракті в „Крокус Сіті Голі“. Силовики заявили, що нападники мали намір перейти кордон України й нібито мали „відповідні контакти“ в Україні. Представник Головного управління розвідки Міноборони Андрій Юсов відкинув такі звинувачення:

„Конкретно ця заява і ця інформація, звичайно, це нісенітниця. Ці заяви ФСБ розраховані або на відвертих невігласів, або на зазомбоване російське населення. Уявити собі, що після понад двох років повномасштабного вторгнення терористи прямують у прикордонні регіони, які найбільше насичені зараз силовиками, спецслужбами й військовими“.

25 березня Басманний суд Москви відправив під варту обвинувачених у скоєнні теракту у „Крокусі“. Четверо підозрюваних Далерджон Мірзоев, Саїдакрамі Муродалі, Фарідуні Шамсідін та Файзов Мухаммадсобір пробудуть в ізоляції до 22 травня.

Події в Москві прокоментував 23 березня Президент України Володимир Зеленський: „Те, що сталося вчора в Москві, очевидно, і Путін, і інші покидьки просто намагаються звалити все це на когось іншого. У них завжди однакові методи. Це вже було. І підірвані будинки були, і розстріли, і вибухи. І завжди вони звинувачують інших. Вони прийшли в Україну, спалюють наші міста – і Україну ж намагаються звинуватити. Вони катують, гвалтують людей – і їх же звинувачують.“

(Закінчення на стор. 12)

Готується ґрунт для наступної спецоперації

Мирослав Ліскович, Київ

Минуло майже 25 років і Росія опинилася в тій самій ситуації, що й у вересні-жовтні 1999-го, коли у житлових будинках Москви, Буйнакська й Волгодонська пролунали вибухи, забравши життя сотень людей. Тоді росіяни були критично налякані, але „приїхав на білому коні“ Путін (вибухи, як було безліч разів сказано, було зорганізовано, щоб забезпечити йому рейтинг і розв'язати руки для скоєння воєнних злочинів у Чечні) і пообіцяв наляканому народові „мочити терористів в сортире“. Саме завдяки цьому „ходу“ він захопив та дотепер утримує владу в Росії.

Нині настрої у РФ, як у 1999-му... То чи піде Путін зараз за сценарієм кінця 90-их? Є важливі

обставини, які гарантують, що вдруге таке вже не пройде.

Майже чверть століття тому Захід під впливом свіжої пам'яті про „перестройку“ відверто симпатизував Росії, закривав очі на разючі факти, зокрема, на килимові бомбардування Грозного та геноцид чеченського народу.

А тепер хто відкрито підтримує Росію? У США, Великій Британії, Німеччині та Франції Путіну одразу – чітко і ясно – вказали на ідіотизм спроби прив'язати Україну до теракту, а також застерегли від того, щоб він не використовував це як привід для посилення війни. Навіть союзний нині до РФ Китай дистанціюється від абсурдних заяв крем-

(Закінчення на стор. 7)

Підписали меморандум про співпрацю

КИЇВ. – Україна і Данія підписали меморандум про співпрацю щодо закупівель озброєння на зовнішніх ринках. Агенція оборонних закупівель Міністерства оборони України та Організація закупівель і логістики Міноборони Данії домовились про обмін досвідом та співпрацю у сфері закупівель озброєння на зовнішніх ринках. „Ми переконали, що посилення взаємодії з Організацією закупівель і логістики Міністерства оборони Данії сприятиме укладанню нових контрактів та модернізації наших Збройних сил“, – зазначила дирек-

торка Агенції оборонних закупівель Марина Безрукова.

Прем'єр-міністр Деніс Шмигаль заявив, що Кабінет міністрів змінює підходи до оборонних закупівель. За його словами, оборонні закупівлі будуть розділені на дві групи. До першої входять зброя, техніка, інші товари оборонного призначення – інформація про них залишиться закритою. Друга група – це, зокрема, продукти харчування.

Радіо Свобода

Українці не залишаються в Польщі

„Віче народу“ на площі Голубиній на Ринку у Вроцлаві, 24 лютого 2024 року.

Стефан Лашин

Найновіше дослідження, проведене агентством працевлаштування Gremi Personal, показує, що кількість українців, які планують залишитися в Польщі зменшилася удвічі, порівняно з минулим роком. З дослідження випливає, що 43 відс. опитаних громадян України, які перебувають в Польщі, мають труднощі з прийняттям рішення про повернення до країни, а 19 відс. планує залишитися в Польщі принаймні до кінця війни.

Дослідження, яке проводилося з 15 грудня 2023 року по 15 березня 2024 року, охопило 1,150 українців, які перебувають в Польщі. Порівняно з дослідженням попереднього року кількість осіб, які планують залишитися в Польщі, зменшилася з 38 відс. до 19 відс. У той же час кількість осіб, які планують повернутися в Україну, зросла з 55 відс. до 58 відс.

Президент Gremi Personal Євген Кириленко звертає увагу на важливість цих даних. Це велика кількість, враховуючи число українців, які проживають в Польщі і складають найбільшу групу іноземців – підкреслює він. На кінець січня 2024 року ZUS (Фонд соціального страхування) зафіксував 756 тис. громадян України, зареєстрованих на страхування.

На думку Є. Кириленка, повернення великої кількості осіб є доброю новиною для України. Проте залишається питання як польський уряд має намір мотивувати 43 відс. опитаних залишитися в Польщі.

Дослідження також показало, що 36 відс. респондентів приїхали до Польщі менше року тому, а 25 відс. перебувають в Польщі вже два роки. На запитання про мотивацію приїзду, 30 відс. відповіли, що їх привабив вищий рівень заробітної плати, а 27 відс. не відчували себе безпечно на Україні.

Юрій Григоренко, головний аналітик Центру Аналітичного Аналітичного центру Gremi Personal, зауважує, що 25 відс. українців, які приїхали до Польщі приблизно два роки тому, є біженцями, які виїхали з країни відразу після початку повномасштабної війни. Ю. Григоренко звертає увагу на різницю між біженцями та мігрантами-працівниками, підкреслюючи, що ці дві групи мають різні пріоритети та плани на майбутнє.

Наразі чекають на урядову „Біблію міграційну“, яка, як висловив надію Ю. Григоренко, враховує ці різниці та адаптує міграційну політику до ситуації, що змінюється.

Використано інформацію надану onet.pl, березень 2024.

Чи українське сільське господарство загрожує Польщі?

Станіслав Стемпень

Польський патріотизм досі сильно коливається навколо декларативності. Стає загальнозрозумілою обов'язкова участь у святкуваннях історичних подій з біло-червоними прапорами.

Занадто мало в цьому почуття солідарності з іншими членами національної спільноти, особливо коли це сприймається як виконання професійної роботи і сплати податків.

Глибоко вболівав про це Юзеф Пілсудський після здобуття Польщею незалежності, часто навіть досить різкими словами він ганьбив свою націю. З того часу минуло понад 100 років.

А Польща усе ще відома індивідуальним егоїзмом і декларативністю засад. Фармери на кордоні слушно вимагають захисту економічного з боку уряду.

Немає сумнівів у тому, що сільськогосподарське виробництво повинно бути прибутковим, але чи фармери знають, що вимога закриття кордону з Україною підриває основи існування інших польських фермерів, виробників молока і овочів. Вони не беруть до уваги, що ми Україні продаємо більше, ніж купуємо у неї. Надлишок у польській торгівлі з Україною становить не менше 4.5 млрд злотих або навіть більше. В Україну ми все ще експортуємо значні обсяги молочних продуктів, овочів та консервів.

Якби Польща закрила кордон для продукції з України, то Україна зробила б те саме. Це були б великі втрати для польського сільського господарства, занепад племінних фарм, молочних підприємств і виробництва овочів.

Україна впорається, тому що польських поставальників без будь-яких труднощів було б замінено на експорт з Словаччини, Румунії та Італії товарів не дорожчих і не гірших за якістю. Закриття кордону принесло б для польських фермерів невідшкодовані втрати.

Проте немає сумніву, що польських виробників збіжжя слід захищати, тільки без поспішних рішень, вести переговори на національному полі, а також у Європейському союзі.

Страйкарів теж треба переконати, що приймаючи радикальні рішення, можна завдати серйозної шкоди іншим польським фермерам.

Протиріччя є завжди, вони є не тільки між народами, а й між верствами соціальними і навіть в їхній утробі. Вони є і будуть завжди. Тому потрібно навчитися їх вирішувати в дусі компромісу.

У Польщі всі охоче посилаються на св. Івана Павла – Папи Римського, поляка, але чи розуміють його слова: „Солідарність – це не один проти іншого, але один та інший, один для іншого“. Ми охоче підносимо Його на вівтарі, будуюмо пам'ятники

(Закінчення на стор. 7)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Підозра у незаконному збагаченні

КИЇВ. – Колишньому високопосадовцю Збройних сил України, якого Державне бюро розслідувань підозрює у незаконному збагаченні на майже 58 млн грн, суд обрав запобіжний захід у вигляді тримання під вартою з можливістю внесення застави у 6 млн грн, повідомила радниця з комунікацій ДБР Тетяна Сап'ян. 1 березня ДБР у співпраці з Офісом генпрокурора затримало колишнього начальника Центрального управління продовольчого забезпечення тилу командування Сил логістики ЗСУ. За даними слідства, чиновник у 2022-2023 роках набув необґрунтованих активів на майже 58 млн грн. Зокрема, йдеться про автомобіль, квартиру в Києві, 53 земельні ділянки на території України й інше майно. Внутрішній аудит Міністерства оборони України за чотири місяці зміг виявити допущених порушень на 10 млрд грн, повідомив міністер Рустем Умеров. (Радіо Свобода)

■ Урядовці вимагали хабар

ТЕРНОПІЛЬ. – До суду скерували справу щодо заступників голови обласної військової адміністрації про вимагання у підприємця понад 2 млн грн. Спеціалізована антикорупційна прокуратура 25 березня за матеріалами досудового розслідування Національного антикорупційного бюро скерувала до суду обвинувальний акт стосовно двох заступників голови Тернопільської обласної військової адміністрації за обвинуваченням у вимаганні неправомірної вигоди від підприємця. У червні 2023 року вказаних осіб викрито у вимаганні понад 2 млн грн від підприємця за здійснення оплати за роботи, які вже виконані та прийняті у 2022 році, а також за сприяння укладенню нових і фінансуванню чинних договорів з товариством. Справа стосовно ексголови Тернопільської облради, матеріали відносно якого були виділені в окреме кримінальне провадження, була скерована до суду 27 лютого 2024 року. 26 червня 2023 року працівники НАБУ і САП затримали голову Тернопільської обласної ради Михайла Головка та двох його заступників Ігоря Дем'янчука та Ігоря Гайдука за вимагання та отримання хабара від підприємця. (Укрінформ)

■ Вручено посвідчення УБД

КИЇВ. – Добровольцям, які допомагали військовим визволяти Київську область від російських загарбників, вручено посвідчення учасника бойових дій (УБД). Посвідчення вручено цивільним особам, які в перший місяць повномасштабного російського вторгнення – з 24 лютого по 25 березня 2022 року – самостійно або у складі добровольчих формувань стали на захист України, проте не були оформлені до складу будь-яких військових формувань або правоохоронних органів. Статус УБД їм надано міжвідомчою комісією, що діє при Міністерстві ветеранів. (Укрінформ)

■ „Виставка „Алла Горська. Борівітер“

КИЇВ. – На виставці в Українському домі – історія художниці в унікальних портретах, ескізах до заборонених вистав, а також сучасних інсталяціях її робіт. У Києві відкрилася виставка „Алла Горська. Борівітер“ – знакова для України і наймасштабніша. Назва мозаїки, яку художниця з колегами створювала в Маріуполі і яка увійшла до назви експозиції, промовисто характеризує Аллу Горську. Її творчість і принципи продовжують протистояти московському тоталітаризму, який продовжує свої намагання знищити українську ідентичність. Навіть тоді, коли близько двох років тому російська зброя пошкодила мозаїки Алли Горської в тимчасово окупованому українському Маріуполі. Організатори виставки в Українському домі вперше зібрали разом понад 100 робіт шістдесятичотирьох з більш як 10 музеїв, архівних установ і приватних колекцій. (Укрінформ)

■ У Львові зіткнулися 27 авт

ЛЬВІВ. – Поліція повідомила про шляхову пригороду на Сквиливському мості. В густому тумані зіштовхнулися 27 авт. (УНІАН)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Міністер оборони Британії скасував поїздку

ЛОНДОН. – Міністер оборони Британії Грант Шаппс мусів відмовитися від поїздки на південь України з міркувань безпеки. Про це міністерство повідомило 16 березня після публікації газети „Sunday Times”. Г. Шаппс ухвалив рішення не їхати до Одеси після того, як британська розвідка попередила його про те, що плани британської делегації стали відомими Росії. Поїздка мала відбутися наступного дня після того, як під час візиту до Одеси 6 березня Президента України Володимира Зеленського та Прем'єра Греції Кіріакоса Міцотакіса російські війська завдали по місту ракетного удару. Г. Шаппс приїхав до України 7 березня нічним потягом з Польщі у супроводі начальника штабу оборони адмірала Тоні Радакіна та невеликої групи британських чиновників. Він провів кілька зустрічей у Києві з Президентом В. Зеленським та його високопосадовцями. („BBC News Україна”)

■ Коли голосуватимуть за допомогу?

ВАШІНГТОН. – Спікер Палати представників Конгресу США Майк Джонсон планує винести на голосування законопроект щодо допомоги Україні після Великодня. Про це 24 березня в інтерв'ю на телеканалі „CBS” у програмі „Face the Nation” заявив конгресмен-республіканець Майкл МекКовл з Техасу, який є головою Конгресового комітету для закордонних справ. Конгресмен висловив переконання в тому, що відмова від підтримки України покаже слабкість США. „Якщо ми програємо в Україні, як в Афганістані, програємо Путінові, дозволимо йому забрати Україну, Молдову, Грузію, покинемо наших союзників, як ми це зробили в Афганістані, то це зробить Сполучені Штати сильнішими, чи слабшими? Гадаю, слабшими”. („Голос Америки”)

■ Просили не обстрілювати нафтопереробні заводи

ВАШІНГТОН. – Лондонський щоденник „Financial Times” 22 березня написав, що урядовці США передали прохання розвідувальним органам України, щоб Україна перестала обстрілювати російські нафтопереробні заводи, бо це, мовляв, може призвести до зростання цін на сиру нафту. Газета послалася на три неназвані джерела, які ознайомлені з цими дискусіями. Білий дім дедалі більше розчаровувався в атаках українських безпілотників на нафтові об'єкти по всій західній Росії, що завдало шкоди її нафтопереробним спроможностям. США побоюються потенційних відплатних дій Москви на енергетичну інфраструктуру, таку як Каспійський нафтопровідний консорціум (СРС), яку вживають західноєвропейські фірми, і яка транспортує нафту глобально до Казахстану через Росію. Метою цих обстрілів було, щоб позбавити Росію її доходів від нафти, які вона вживає для фінансування своєї війни в Україні. Однак, газета написала, що Вашингтон стурбований зростаючими цінами на сиру нафту, які можуть остаточно вплинути на шанси президента Джо Байдена бути переобраним. На Київському безпековому форумі 22 березня заступник прем'єр-міністра України Ольга Стефанишин сказала, що „ми розуміємо заклики партнерів США, але одночасно ми воюємо спроможностями, ресурсами й практиками, які у нас є”. („Kyiv Post”, „Reuters”)

■ Найвпливовіший генерал США підтримує Україну

КЕМДЕН, Аркансо. – Голова Об'єднаних шевів штабу генерал ВПС США Чарлз Кю Бравн 14 березня долучився до групи республіканських сенаторів і конгресменів під час туру до заводу з виробництва зброї компанії Локхід Мартін в Кемдені. Його метою було переконати їх про потребу схвалення нового пакету допомоги Україні. Генерал підкреслив, що цей пакет не лише допоможе воювати з Росією, але також надасть працю виборцям в їхніх округах. Він відтак полетів до заводу з виробництва боєприпасів в МекАлестер, Оклагома. Того дня провідник сенатської меншости республіканець Мич МекКанел закликав своїх колег у Палаті представників „закінчити справу” й проголосувати пакетом допомоги Україні. („Associated Press”)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Медіамережа “Вікно відновлення” провела першу конференцію

Олександр Вівчарик

КИЇВ. – 15 березня відбулася медіаконференція Recovery Media Conference, на якій представники більше сотні медіа, громадських організацій та аналітичних центрів, а також органів влади поділилися досвідом та інформацією щодо відновлення в Україні. Подію організувала мережа “Вікно відновлення”. Захід, з огляду на постійні ракетні атаки росії, відбувався в підземному приміщенні однієї з офісних споруд столиці України.

Співзасновниками мережі стали сім товариств. Запрацювала вона в січні цього року. Нині це вже понад 80 медійних і громадських організацій та аналітичних центрів, об'єднаних темою відновлення України. Вони створюють різножанрові матеріали про різні аспекти відбудови в постраждалих регіонах, діляться експертизою, планують створювати навчальні можливості, проводити тематичні заходи.

Ініціативу „Вікно відновлення” підтримав уряд Великої Британії. „З початку повномасштабного вторгнення Велика Британія виділила близько 2 млрд фунтів стерлінгів на процеси, пов'язані з відновленням України”, – зазначила у своєму виступі на конференції керівниця програми протидії дезінформації та підтримки розвитку незалежних медіа Посольства Великої Британії в Україні Марина Безкоровайна. Ці гроші пішли на забезпечення тривалого електропостачання громад, частково на погашення заборгованості по соціальних виплатах та заробітну плату, власне на відбудову локальних громад.

„У цьому випадку журналістська контрола, формування медійного порядку денного навколо процесів відновлення є критичними для того, щоби вони відбувалися прозоро, ефективно та відповідали інтересам всіх, хто постраждав від російської агресії”, – наголосила М. Безкоровайна.

І це справді так. На конференції багато хто наголосував: головний страх щодо відбудови – корупція. Запит на прозорість, підзвітність й системну комунікацію проходить через всі аспекти відновлення. Наслідками корупції можуть стати затримки та недоліки при будівництві, недостатня підтримка постраждалих від війни, бар'єри для рівних можливостей.

Досвідом висвітлення теми відновлення поділилися представники медіа-засновників „Вікна відновлення”. Головний редактор видання „Мост” Сергій Нікітенко закликав підходити до цього питання гнучко. Наприклад, для мешканців Херсонщини найважливішим є розмінування. Можливість вести сільськогосподарську діяльність для них переважає над відбудовою житла.

Від тих, хто висвітлює відбудову, мікрофон перейшов до тих, хто безпосередньо ухвалює рішення щодо неї. Модераторка дискусії – журналістка-розслідувачка Анастасія Іванцова запитала учасників панелі про те, які внутрішні проблеми, на їхню думку, перешкоджають відбудові України. В обговоренні взяли участь голова Державного агентства відновлення та розвитку інфраструктури України Мустафа Найєм, старша проектна менеджерка напряму відновлення Офісу реформ

Марина Денисюк та Мустафа Найєм. (Фото: Олександр Вівчарик)

Кабінету міністрів України Марина Денисюк та депутатка Ірпінської міської ради Михайлина Скорик-Шкарівська.

Те, що найбільшою проблемою відновлення України є відсутність достатньої кількості коштів, визнали всі. Адже за розрахунками Міністерства фінансів, для відновлення України потрібно близько 486 млрд дол. І чим довше йтиме війна, тим більшою буде сума. Економіка України покрити такі витрати може лише частково. Тож українцям необхідно залучати міжнародні інвестиції. Для цього необхідна довіра до центральної та регіональної влади. І тут можновладці теж погоджуються з тим, що корупція таки чимала проблема. Саме на неї звертають й увагу міжнародні партнери. І щоб залучати інвестиції з-за кордону, Україні необхідно її подолати.

А М. Денисюк додала, що складовою успішної відбудови є також сприяння вітчизняному бізнесу і посилення спроможностей регіональної влади.

Водночас не менш важливою є довіра всередині країни, між владою та громадянами. Таку тезу висловив М. Найєм. Він пояснює: те відновлення, яке відбувається вже зараз, має бути правильно пояснене суспільству. Люди мають розуміти, що саме відновлюють і навіщо. Він також зазначив, що відновлення – це ще й питання виживання. Саме тому очолюване ним Агентство організовує втілення масштабних проєктів із захисту і відновлення критичної інфраструктури, будівництва фортифікаційних споруд, експериментальної відбудови визначених населених пунктів.

Під час конференції учасники провели й спільний мозковий штурм. Журналісти, волонтери, активісти, представники донорських організацій об'єдналися, щоби створити декілька нових проєктів. Серед ідей – серія матеріалів про важкохворих людей Донеччини та про активну молодь України, антифейкова кампанія і платформа для комунікації бізнесу, влади, громадянського сектору і медіа.

Recovery Media Conference об'єднала зацікавлені у процесі відновлення України сторони. Представники медіа, влади та громадянського сектору поділилися досвідом і шукали шляхи ефективної взаємодії. Головний підсумок конференції такий: відновлення – це наша спільна мета. І кожен зі свого боку має докладати максимальних зусиль, аби воно було якісним, ефективним та швидким. Для цього, як зазначила М. Скорик-Шкарівська, передусім необхідно бути чесними з самим собою та партнерами по діалогу.

Під час конференції Recovery Media Conference в підземному приміщенні однієї з офісних споруд Києва.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Діє Покровський волонтерський батальйон

Олександр Забарний

НІЖИН, Чернігівська область. – Молодий священник з Івано-Франківщини, настоятель Покровського храму Української Православної Церкви Київського патріархату о. Михайло Якубів приїхав до Ніжина 1995 року і заходився відбудовувати поруйнований храм. Дружина Дар'я приїхала до Ніжина пізніше, у 1996 році, з малолітнім сином Михайлом. Донька Юленька народилася вже в Ніжині. Після повномасштабного вторгнення Росії на територію України волонтерська справа стала сенсом життя подружжя. 24 лютого почали плести маскувальні сітки. Відгородили в Покровській церкві місце, подали відеозвернення в соціальних мережах до прихожан. Перші 56 днів війни храм працював цілодобово. Люди плели сітки, збирали для військових теплий одяг і харчі, комплектували аптечки. У храмі перепочивали і продовжували свою роботу. Місцевій територіальній обороні зброю видали, а про харчування не подбали, тож довелося вирішувати це питання громадою. Спасибі фермерам – не відмовили.

Саме в ці дні доля звела із родиною ніжинських підприємців Миколою та Людмилою Лисенками, які придбали автоклав для виготовлення тушкованого м'яса, почали постачати готову продукцію воякам тероборони Ніжина, які перебували в окопах біля цегельного заводу та на блокпостах. Згодом zorganizували поставку м'яса та сільгосппродукції з фермерських господарств Ніжинщини.

Покровський волонтерський батальйон

Родина Лисенків допомогла здійснити ще один волонтерський проєкт – видавничий. Власним коштом вони видрукували понад 12 тис. примірників „Молитника українського вояка“ кишенькового формату, які постачають на лінію зіткнення. Видали понад 5 тис. іконок Війська Запорізького Низового 1747 року. Були й інші видавничі проєкти. Термін Покровський волонтерський батальйон і його гасло „Тримаймо свій фронт разом!“ з'явилися пізніше, коли люди zorganizувалися в численну, дієву громаду, яка здатна була вирішувати багато корисних справ. Минулого літа засолили більше трьох тонн ніжинських огірків, а попит на них і досі не зменшився, продовжують постачати їх на лінію зіткнення. Великий попит мають маскувальні сітки. Командири військових формувань телефонують, замовляють, а добро-

(Закінчення на стор. 7)

Допомогли дітям та ветеранам

Під час благодійного проєкту в Тернополі.

Михайло Михайлинин

ТЕРНОПІЛЬ. – Духовні молодіжні спільноти разом з капелянами принесли допомогу в будинки опіки, медичні заклади для поранених бійців, самотніх людей та сиріт в Тернополі. Серед юних благодійників – тернопільська спільнота волонтерів „Іскра любови“, яка з концертами та подарунками постійно відвідує самотніх бабусь в будинку милосердя св. Вероніки. Також волонтери допомагають тут у догляді за знедоленими людьми. Завдяки матеріальній підтримці від сестринства парафії св. Йосифа Обручника з Чикаго, молодь принесла допомогу в Петриківський дитячий будинок-інтернат.

У Тернополі переселенці – учасники проєкту „Духовна підтримка“, що діє при благодійному фонді „Карітас“, спекли рогалики та пригостили ними потребуючих та бідних людей. Також працівники фонду разом з директором о. Романом Загородним принесли подарунки українській патріотці Софії Москвяк. Жінці виповнилось 102 роки, за своє нелегке життя вона допомагала

Українській повстанській армії, відбувала заслання в Сибіру. Тепер молиться за мир в Україні і є добрим прикладом сили духу та любові до Батьківщини.

Недавно фонд „Карітас Тернопіль“ відкрив новий Центр для дітей та молоді з інвалідністю. Юні тернопільці разом з дітьми із родин біженців тут отримують безкоштовну допомогу від соціальних працівників, медиків та психологів, які допомагають дітям у дружньому спілкуванні, проводять уроки доброти і милосердя.

Символом миру і перемоги стало народження двійняток у Тернополі – дівчинки Ангеліни та хлопчика Артура. Їхній тато – воїн Богдан Тленюк загинув у бою на Донеччині. Маму Світлану прийшли привітати з народженням немовлят побратими захисника і побажали, щоб діти зростали у незалежній, мирній Україні, за яку віддав життя їхній батько.

Українка з добрим серцем – Софія Москвяк.

АМЕРИКА | СВІТ

Технології США допомагають Росії

ВАШІНГТОН. – Газета „Вашінгтон Таймс“ повідомила 1 березня, що наприкінці лютого Сенатський комітет національної безпеки та урядових справ знайшов докази того, що американські технології уможливають російську війну в Україні. Сенатор-демократ Річард Блюменталь з Коннектикату сказав: „Американські виробники розпалюють та підтримують зростаючу й велетенську російську воєнну машину. Ці технології використовуються в ракетах, безпілотної, боєприпасів та іншій зброї. Росіяни розраховують на американські технології“. Сенатор додав, що контролю за експортом Америки не є ефективною, і це призводить до смертельних наслідків для українських збройних сил, які намагаються стримувати більші й краще озброєні російські збройні сили. Раніше цього року Р. Блюменталь повернувся з України з папкою від Президента Володимира Зеленського, в якій було задокументовано 211 прикладів використання американських технологій, які вживаються для вбивства українців. Чотири американські компанії виробляють 87 відс. цих технологій: „AMD“, „Analog Devices“, „Intel“ і „Texas Instruments“. За винятком „AMD“, всі інші компанії сказали газеті, що вони працюють над тим, щоб їхніми виробами не зловживали. („The Washington Times“)

Російська ракета залетіла до Польщі

КИЇВ. – 24 березня російські окупанти вчоргове завдали масованого удару по Україні, випустивши ракети з літаків Ту-95МС. Зокрема, загарбники били по Львівщині. Одна з ворожих ракет під час атаки залетіла на територію Польщі й „повернулася“ в Україну. Через інцидент було піднято польську авіацію. У Міноборони Польщі заявили, що якби російська ракета залетіла далі, вглиб країни, її б встигли збити. Речник Оперативного командування Збройних сил країни підполковник Яцек Горишевський наголосив, що рішення не збивати ракету ухвалив оперативний командувач Збройних сил Польщі. Посол Росії Сергій Андрєєв, якого Міністерство закордонних справ Польщі викликало, аби він надав пояснення щодо інциденту з російською ракетою, не з'явився в міністерстві. Дипломатична нота протесту з вимогою пояснити порушення повітряного простору Польщі російською ракетою буде передана до МЗС РФ в інший спосіб. (УНІАН)

Україна не причетна до атаки в Москві

ВАШІНГТОН. – Національна рада безпеки (NSC) 23 березня повідомила, що Україна не мала нічого спільного з терористичною атакою, що сталася в Москві днем раніше і внаслідок якої загинули 137 осіб і понад 180 були поранені. Представник NSC Едрієн Вілсон сказала: „Ід несе всю відповідальність за цю атаку. Не було абсолютно жодної української причетності до цього“. Бойовики „Іслямської держави“ (ІД) взяли відповідальність за цю атаку. Всіх чотирьох учасників заарештовано. У перших годинах після атаки президент Росії Володимир Путін сказав, що вони намагалися втекти в Україну, і що Україну готувала їм „віконце“ для втечі. Е. Вілсон додала, що США „поділилися інформацією з Росією про заплановану терористичну атаку в Москві“. Але кілька днів перед атакою В. Путін сказав, що перестороги Заходу про які-небудь потенційні атаки в Росії були частиною „намагання залякати, дестабілізувати нашу країну“. Посадовці США підтвердили телеагенції „NBC“, що розвідувальні кола місяцями збирали інформації, які вказували, що ІД може провести атаку з масовими жертвами в Росії. 25 березня Франція також сказала, що Україна не причетна до цієї атаки. Представник МЗС Росії Марія Захарова раніше сказала, що США викликають „опудало“ Іслямської держави, щоб прикрити свої „прибічників“ у Києві. („NBC News“, „USA Today“)

Злочинна війна і росіяни

У світі відомий роман класика російської літератури Лева Толстого „Війни і мир“, але далеко не всі читачі знають, що у книзі йдеться не про мир, а подано аналізу стану суспільства під час війни 1812 року, коли суспільство називали „миром“. Стан сучасного російського суспільства під час сучасної війни дослідив ще один Лев – науковий керівник аналітичного „Левада-Центру“ Лев Гудков. Його дослідження певною мірою є відповіддю на запитання читачів „Свободи“, яких дивує не тільки пасивність росіян щодо трагедії українського народу, спричиненої Росією, а й підтримка війни росіянами, які ще недавно вважали українців своїми братами. Л. Гудков вважає, що для більшості населення напад на Україну не був несподіванкою, бо влада готувала людей до цього. І очікування великої війни зростало, починаючи з 2014 року після захоплення Криму та прихованої гібридної війни, як її називали на Донбасі. Очікування справді великої світової війни було надзвичайно сильним. Понад 70 відс. населення боялися, чекали і вважали, що війна наближається.

Коли почалася війна, то настало навіть деяке заспокоєння, полегшення, бо спецоперація, як її офіційно назвали пропагандисти та Путін, це були нібито обмежені часом та територією військові дії. І більшість росіян у перші два-три місяці була впевнена, що все закінчиться швидкою перемогою Росії.

З часом настав стан подиву, страху, тривожности, що особливо посиленими після осінньої мобілізації 2022 року. Але оскільки контрнаступ української армії, на який чекали з великою тривогою, загалом не був вдалим, то в громадській думці настало певне заспокоєння. На перший плян вийшли ура-патріотичні почуття, мілітарні, імперські, гордість за Росію та задоволення. Переважно це характеризує більшу частину населення, лояльну до нинішньої влади, близько 60 відс.

Найменша частина – від 18 до 22 відс. – зазнає важких переживань: страх, сором, депресію, жах, невпевненість, розпач.

І це зберігається протягом останніх двох років, тому що люди дуже залежать від джерел інформації. Прокремлівські федеральні канали телебачення дають заспокійливу картинку: „Усе йде за планом, все як треба, ми переможемо“.

Менша частина опитаних, близько 18 відс., більше звертається до альтернативних джерел інформації, і ця частина опитаних швидше зазнає негативних почуттів: депресії, розчарування, травматичних переживань.

В Росії введено сувору цензуру, яка бльокує доступ до інших джерел відомостей про те, що відбувається. Мілітаристська культура більшості за роки відтворюється без зміни. За час пострадянського існування Росія веде війни різної інтенсивности: дві чеченські війни, війна з Грузією, війна в Сирії.

А патріотична пропаганда, це, звісно, культ насильства, культ сили як умова самоствердження та піднесення основної маси населення. Молодь пристосовується до думки старших. Дії російської армії в Україні підтримують серед молодих 61 відс. опитаних, а серед людей старших 55 років – 75-80 відс. І немає ніякого розриву між поколіннями. Молодь справді виявляється більш освіченою, володіє великими комунікативними навичками, краще знає іноземні мови. Але проблема в тому, з молоддю роблять існуючі інститути, досягаючи пристосування молодого покоління до суспільства дорослих, прийняття всієї культури насильства.

У 25-27 років молоді люди обзаводяться сім'єю, починають працювати, входять у доросле життя і стикаються з суспільством, з оточенням і змушені пристосовуватися, приймаючи правила гри. Через якийсь час молодь втрачає свої прозахідні, демократичні настанови та приймає настанови старшого покоління – всю патріотичну і великодержавну риторику та ідеологічні установки, що стоять за нею. Різниця у думках між молодими людьми та старшими віковими групами, безумовно, є, але вона не є принциповою. Молодь частіше висловлює антивоєнні настрої, але це помітно лише в порівнянні з людьми пенсійного віку.

Є дуже важлива особливість російської пропаганди: вона вкидає безліч версій та створює таке поле невизначености для людей, які загалом не дуже поінформовані. І на цьому тлі пробивається найнегативніша, найбрехливіша версія, але працює як інструмент дискредитації людини і наклепу на неї. Влада, за всієї своєї демагогії, брехні та лицемірства, надає людям почуття поваги, бо вона каже: „Вам нема чого соромитися свого минулого. У нас велика країна великої культури, у нас такі здобутки. І саме тому, що ми великі, на нас нападають, до нас вороже ставлення з боку Заходу, заздрість і нас хочуть знищити“.

Опір цьому Заходу виступає у росіян як основа для колективної гордості та самоповаги.

Водночас триває широка практика арештів, збільшення числа політв'язнів. Зростає страх перед репресіями. І якщо на перший плян вийшов страх перед великою війною, то виник дуже високий страх перед поверненням масових репресій. Приблизно 40 відс. опитаних бояться цього повернення. Частина росіян не схвалює дій влади щодо посилення репресій. Це засвідчили масові демонстрації на похороні Олексія Навального. Але й вони припинилися без додаткових зусиль влади. Не варто очікувати проявів незадоволення режимом і після трагічних подій в Культурному центрі „Крокус“. Російське суспільство отруєне путінською пропагандою до крайньої межі, і з цим доведеться рахуватися Україні й після переможного закінчення війни.

ІСТОРІЯ

Злочини не прощаються

Левко Хмельковський

8 липня 1941 року перший секретар Черкаського райкому КП(б)У Сергій Наумович Пальоха написав листа до райвідділу НКВД про Петра Микитовича Гуценка з села Єлизаветівки.

Він доносив, що 5 липня 1941 року в Лозівку і Єлизаветівці сталися заворушення – на пристані люди обурювалися, що голова сільради і голова колгоспу спалили всі документи, забрали коней, майно і з сім'ями втекли. У селах – паніка. Гуценко сказав: „Прийде Гітлер, то з такими бандитами посчитаємось“. Пальоха написав листа „для вжиття відповідних заходів“. Петра Гуценка арештували негайно. Він був 1901 року народження, малописьменний, мав дружину Євгенію Андріївну і синів Андрія і Віктора. Батько його помер, коли Петрові було три роки. Мати – в 1934 році. До колективізації він мав 5 гектарів землі, корову, хату і клуню.

12 липня 1941 року виїзна сесія Військового трибуналу військ НКВД Київської області винесла вирок: „Систематично проводив серед односельців контрреволюційну агітацію, зводячи наклеп на заходи партії та уряду“. 1 серпня 1941 року видано розпорядження про виконання вироку – розстріл.

17 липня 1941 року виїзна сесія Військового трибуналу військ НКВД Київської області винесла вирок у справі Параски Герасимівни Харлам, 1904 року народження, неписьменній, і Олени Іванівни Гуріненко, 1906 року народження, дружині пастуха Василя: „Проводили серед колгоспників контрреволюційну агітацію та активно виступали проти заходів партії та уряду“. До справи додали Марію Йосипівну Шраменко, 1870 року народження, і Петра Миколайовича Нездолю, 1879 року народження, який проводив „контрреволюційну агітацію поразницького характеру“. Усі – з Лесяок.

7 липня голова правління артілі „Хвиля революції“ (слідчий не знав української мови і записав „Феля революції“) Некрасов наказав толочити пшеницю. В ніч на 8 липня група зі знищення посівів почала

котками толочити поле, але прийшли селяни і порубали котки. Наступного дня Некрасов зібрав артіль біля контори і пояснив, що є вказівка райпарткому знищити посіви (знову Пальоха). Олена Гуріненко йшла повз комору, де комірник Іван Сторчевус роздавав зерно і борошно, а їй не дав, хоча три брати її були в Червоній армії. Вона звернулась до бригадира Прокопа Пахаренка, але він теж не дозволив. Гуріненко сказала, що борошно беруть лише комуністи. Харлам на полі виступила проти знищення посівів, бо це призвело б до голоду. Свідками були секретар комсомольської організації Федір Ганич і Тетяна Манько.

Військова рада Київського військового округу на закритому засіданні в райкомі партії без участі захисту винесла рішення: „Вирок відповідає тяжкості та соціальної небезпеці вчиненого засудженими злочину“. На судовій справі є резолюція: „Розстріляти кожну з конфіскацією майна, що їм особисто належить їм“. Шраменко теж був засуджений до страти.

24 липня 1941 року засуджений до страти сторож споживчої кооперації в Білозір'ї Онуфрій Лук'янович Діброва. 11 липня на базарній площі він звернувся від імені села до військових, які проходили селом, й сказав, що в селі на полі знищують худобу і хочуть людей залишити голодними. Червоноармійці пішли з ним до голови колгоспу ім. Молотова Щічка, який сказав, що виконує вказівку райпарткому. Тоді О. Діброва сказав: „Не йдіть за закликом Сталіна, бо залишитесь голодні“. У справі 11862 значиться, що засуджений О. Діброва 1890 року народження мав з дружиною Ганною до 1928 року 3.5 десятини землі, коні, корову, вівці, інвентар. Був також заступником голови волосного управління партії соціал-революціонерів.

На могилі С. Пальохи написано „Таких потребує епоха“. Варто додати – більшовицька. І жертви тієї епохи не прийдуть на могилу її прислужника. Віталій Масненко з Черкас повідомив: „У Черкасах ми позбулися таки вулиці імені Пальохи“.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка
Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510	E-mail advertising@ukrweekly.com
Передплата	Володимир Гончарик
☎ (973) 292-9800 x 3040	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

Готується ґрунт...

(Закінчення зі стор. 2)

лівського диктатора.

Багато хто з аналітиків встиг відкинути версію про участь ФСБ у теракті. Можливо, таке пояснення цілком би влаштувало, якби не сотні загиблих і постраждалих, якби все це не виглядало аж настільки дивно: групі терористів протягом години дозволяється робити те, що вони робили, вони змогли залишити місце злочину, сісти в те саме біле авто, на якому приїхали, і промчати на ньому ще майже 400 км по дорогах центральної Росії. Хіба таке можливо без погодження „згори“ і наказу, спущеного „донизу“?

Згадується минулорічний інцидент з Пригожином, який зі своїми головорізами йшов маршем на Москву, і ніхто й не намагався їх зупинити. Схоже на те, що теракт у „Крокусі“ і все, що слідує за ним, могло стати проявом наступного кола внутрішньої боротьби російських еліт.

Чи варто говорити про демонстративну „непрофесійність силовиків“? Так. І означає це лише одне: готується ґрунт для наступної спецоперації.

Політичний експерт Євген Савісько каже, що у 1999 році війна зачепила лише окремі регіони півдня Росії. Нині ж ситуація зовсім інша: „Російсько-українська війна зачепила фактично всі регіони РФ: від Белгорода до Владивостока, від Санкт-Петербурга до Новоросійська. Втрати в живій силі, системне зни-

щення Чорноморського флоту, літаків, НПЗ, вибухи на залізницях, рейди РДК, Легіону „Свобода Росії“ теж не вдається замовчати, адже на десятому році війни на території агресора йдуть справжні бої – із залученням танків, артилерії, авіації. Так зване „мирне населення“ в шоці, до такого розвитку подій їх не готували.

Бунт Пригожина був спецоперацією. То була проба, перевірка реакції вождя, уряду, населення. Події у „Крокус Сіті Гол“ – теж з підготовчих операцій. Демонстративна нібито непрофесійність силовиків означає лише одне: вони готують ґрунт для наступної спецоперації, хочуть показати слабкість влади. Невдовзі на авансцену вийде новий „Пригожин“, який, можливо, уже дійде до Москви. Тоді і Путін, і уряд, і населення будуть просити та молити, аби хтось їх захистив. Рятівником може виявитися, наприклад, той же Патрушев, секретар Радбезу РФ, котрий має реальну владу і вплив, особливо серед спецслужб та топчиновників“.

Цілком ймовірно, що російські спецслужби знали про підготовку теракту з боку ІДІЛ, але не заважали і плянували використати це у своїх інтересах.

Отже, ще тривожніше стало у світі. І Китай справді не дарма вустами відкинув путінські спроби притягнути Україну „за вуха“ до теракту в „Крокусі“. Пекіну не потрібна ядерна війна. Тож ця заява насправді дорого вартує і стала найбільш обнадійливим повідомленням 25 березня – третього дня після наймасштабнішого в історії Росії теракту.

дешевше, але, можливо, і здоровіше, оскільки не на штучних добривах виробляється. Росія сьогодні також має надлишок зернових культур, які експортує за кордон. Тому Росії, яка мала б українські землі, польські продукти сільського господарства взагалі не знадобилися б.

Українці нас змушують нас до змін. Хтось може сказати, що входження України в Європейський союз створює серйозну конкуренцію для польського сільського господарства. Безсумнівно це так, але ми повинні про це думати вже сьогодні, а не нарощувати антиукраїнські настрої у польському суспільстві і бездумно породжувати ворожнечу. Українське сільське господарство для Польщі може бути конкурентним, але до цього треба готуватися. Скориставшись з власних коштів та фондів ЕС, необхідно вже зараз мати план реконструкції сільського рільництва та розширення польських переробних заводів, бо вигідніше продавати борошно, ніж зерно. А може теж використати польський досвід сільськогосподарського виробництва й творити спільні польсько-українські переробні підприємства та торгові підприємства.

Українці нас змушують до змін, які вимагають зусиль та інвестицій, але також можуть бути корисними, а росіяни після поразки України могли б завдати смертельного удару польському сільському господарству чи навіть усій економіці. Краще мати незалежну Україну в Євросоюзі, ніж імперську Росію на польському кордоні.

Станіслав Стемпень, директор Південно-східного наукового інституту в Перемишлі.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Світло Воскреслого

Світло Воскреслого Христа
Промило зір, відкрило очі,
А спершись на історії,
Несе у світ думки пророчі.
Знаходить те, чого нема
В умах, які збагнути хочуть,
Те, що мовчало у серцях,
А ворог звав все те як злочин.
Світло Воскреслого живе,

Правда Воскреслого правдива,
Як доказ, що ми дійсно є,
Або як Божа справедливість.
Життя-годинник весь час б'є.
Бачимо світ в дзеркалі кривім,
Буває творимо своє,
Бо в час творіння ми щасливі.

Василь Шляхтич
з Польщі

Борги варто повертати

Позичає безбожний – і не віддає,
а праведний милість висвідчує та
роздає. (Псалом 36)

Є такий малий звірок,
Який зветься хом'ячок
Він таку удачу має:
Не гризе, коли дримає,
Тож із вечора до ранку
Він гризе безперестанку.
Я ж таку удачу маю,
Ніби всім борги прощаю...
Як про це я заявляю,
То вже совісті не маю...
Моя совість як хом'як –
Не гризе, коли дримає...
Чи зайшла вже так далеко,
Що душі не дошкуляє?
Як ми гроші позичаєм,
то ворога набуваєм,
боржник тебе уникає

як на вулиці стрічає,
ще й на тебе нарікає,
що ти вмієш добре жити
боржників своїх судити.
Боржник каже: „Він мене
Хоче зовсім обідрати!
Нехай лихо не мине
І прийде до його хати!“
Треба нам таку удачу мати,
Щоб іншого поважати
І зла в серці не тримати
Борги вчасно повертати.
Я у тому досвід маю –
двадцять років вже чекаю
чи надумає віддати...
Скільки можна ще чекати?
Боржники мої заснули
І про мене геть забули!

Василь Легкий
Сомерсет, Нью-Джерсі

Чи українське...

(Закінчення зі стор. 3)

Йому, але чи хочемо і чи здатні в повсякденному житті застосовувати його вчення?

Недостатньо виставляти біло-червоні прапори, вимагаючи свого, а тим більше проголошувати непродумані гасла на зразок „Путін, розбейся з Україною“. Бо коли Путін зробив би порядок з Україною, що не дай Боже, то наше сільське господарство не перестане виробляти зерно, тільки його споживатиме Москва.

Деякі люди думають, що це буде не так вже й погано, тому що після закінчення війни перед польськими сільськогосподарськими продуктами російські ринки відкриються, бо колись добре заробляли на торгівлі з Росією.

Так то ж було колись, а такого не буде після загарбання України. Навіщо потрібні Росії польські сільськогосподарські продукти, якщо вона мала б таке величезне виробництво їх з України? Не тільки польське сільське господарство зазнало б краху, а й європейське. Росія, маючи українські землі, заповонила б європейські товарні ринки сільськогосподарською продукцією, а й поступово перебрала б польські та європейські підприємства з переробки сільськогосподарської продукції, тому що вона мала б дуже дешеву сировину.

Варто нагадати цим наївним, що Україна є набагато більшою територією ніж Польща, а чорноземом там аж 50 відсотків (у Польщі це лише 1 відсоток). Український чорнозем не потребує штучних добрив. Російське продовольство було б не тільки

Діє Покровський...

(Закінчення зі стор. 5)

вольці виконують замовлення. На сьогодні вже поставили фронту понад 200 тис. метрів маскувальної сітки. Тепер з матеріалом, завдяки доброчинцям, більш-менш гаразд, а 2022 року жінки на матеріал для маскувальних сіток різали власні сукні, підкорочували спідниці.

Серед найближчих помічників Віктор Шинкарьов, головний інженер одного з підприємств міста, міцний господарник. Він відповідає за окопні свічки, пакування вантажу, забезпечення замовлення. Віктор Борисовець – також відповідальний за комплектацію і відправлення вантажу. Олександр Дорош – відповідальний за постачання одягу, проведення благодійних ярмарок. Людмила Кечерукова забезпечує медикаментами, комплектує аптечки. Безвідмовна швачка Людмила Ободовська власноруч виготовила 55 маскувальних „кікімор“. Активістки швейного цеху Катерина Удовик, Юлія Шишкіна, Юлія Єсипенко (мама загиблого воїна) пошили не одну сотню балаклав. Понад тисячу чоловічих трусів на потреби військових пошили у швейній майстерні „Тюльпан“ (керівник Лариса Пархоменко).

Мигалівське відділення батальйону – п'ять жінок з Мигалівки (район Ніжина) віком 70-80 років готують для захисників харчі. В останній поставці на передову зварили 50 літрів холодцю. Воїни вдячні за таку материнську турботу.

Готує смачні пиріжки та голубці для захисників колектив університетської їдальні, яким керує Віра Струк. Долучився до волонтерської

справи для потреб ЗСУ колектив міського училища № 35. Дмитро Щербина (фірма „Гривас“) за ці роки виготовив і передав ЗСУ понад 100 „буржуйок“. Понад тисячу металевих скоб виготовила кузня Григорія Верби для війська.

Волонтерська допомога надходить і від сільських громад Ніжинщини: сіл Дослідне, Володькова Дівиця, Сулак, Хороше озеро. Особлива подяка Вікторії Савченко (Сулак) за її клопітку працю.

Юна волонтерка, школярка Катя Подгорська виготовляє сувеніри та обереги, які продає на міському ринку. Її волонтерський вклад у спільну справу становить 8 тис. грн.

Водії Віталій Прокопенко (нині він у ЗСУ), Михайло Ріпа, Віктор Кільовий, Володимир Онищенко подолали не одну тисячу кілометрів по прифронтових та фронтових дорогах, доставляючи волонтерські вантажі. Підтримували волонтерську справу колектив Ніжинського заводу хлібопродуктів (керівник В'ячеслав Діхтяренко), фірма „Марсе“ (керівник Денис Мельник), фірма „Лакс“ (керівник Валентин Андрієць) та інші небайдужі ніжинці, які долучилися до справи.

За свою волонтерську діяльність Дар'я Якубів нагороджена багатьма відзнаками незалежної України. Серед них ордени святої рівноапостольної княгині Ольги, Хрест громадянських заслуг, медалі „За гідність і патріотизм“, „За волонтерську діяльність“, „За доброчинність“ та інші.

Олександр Забарний – доцент катедри літератури, методики її навчання, історії культури та журналістики Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

**ВІДКРИЙТЕ ПЕНСІЙНИЙ РАХУНОК,
ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СВОЄ МАЙБУТНЄ.**

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by full faith and credit of the United States Government.
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: (845) 626-2938
Fax: (845) 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: (516) 565-2393
Fax: (516) 565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: (718) 626-0506
Fax: (718) 626-0458

ЛІНДЕНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: (631) 867-5990
Fax: (631) 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть:
безкоштовно: 1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нарахованою дивідендою. Дивіденда - 5.00% нарахована денно, може бути змінена без попередження. Відсоткові ставки діють з 1/5/2024.

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Перший добродійний бенкет для УКУ

Олесь Кузьма

НЕЙПЛЗ, Флориди. – 8 лютого відбувся перший добродійний бенкет на підтримку Українського католицького університету (УКУ) у Львові. У приміщенні місцевого гольф-клубу з цієї нагоди зібралося поважне товариство. Ця подія, організована комітетом друзів УКУ в Південній Флориді спільно з Фондацією УКУ, зібрала понад 200 тис. дол. на підтримку університету. У бенкеті взяли участь 150 гостей, які прибули навіть з таких віддалених міст як Чикаго, Дітройт, Мінеаполіс, Торонто та Рочестер.

Співголовою комітету та ведучою бенкету була Наталка Сантарсеро – голова місцевого відділу Союзу українців Америки. Співголовами комітету також були Френк Анніс з Нейплз, Марія Шандор з Боніта Спрінгз та Галина Траверса з Естеро. Всі вони присвятили багато часу та зусиль для планування цієї події та зуміли зібрати під одним дахом дуже різноманітну спільноту благодійників. Від команди Фондації УКУ найбільше допомагала їм у цьому Любов Галуга, відповідальна за проведення подій.

Н. Сантарсеро висловила подяку та признання всім щедрим спонсорам події, зокрема д-ру Марку і Ромі Гудзякам, Френку Аннісу і Домініці Мишів-Анніс, родині Шандорів та Качал, родинному фонду Ореста і Лідії Білоусів, Борису і д-р Анні Блюям, Оресту Грицику, Михайлині Іваницькій, Соні й Євгену Юрківим, Аннісі та Юрію Мицакам, а також місійній парафії св. Миколая Української греко-католицької церкви в Нейплзі. Н. Сантарсеро також особисто була спонсором цієї події. Вона відзначила найщедріших присутніх жертводавців, які надали велику підтримку університету, зокрема через заснування іменних аудиторій у Центрі Митрополита Андрея Шептицького чи заснування іменних фондів. Серед них були д-р Марко та Рома Гудзяки, Олена Бойко, д-р Михайло та Роксолана Яримовичі, Павло Гавран, Орест Грицик, Михайлина Іваницька та Оксана Лев.

Далі у програмі був представлений короткий фільм, який підсумовував ключові академічні успіхи, досягнуті студентами та викладачами університету, а також численні гуманітарні

ініціативи, які надають важливу підтримку містам України, що постраждали від бойових дій, внутрішньо-переміщеним особам, пораненим військовим та травмованим війною цивільним.

З особливою увагою присутні слухали головних доповідачів: президента УКУ Митрополита Бориса Гудзяка та директора Інституту Нановіка для Європейських студій при Школі глобальної політики ім. Кіо Університету Нотр-Дам д-ра Клеменса Седмака. Особливо зворушливим моментом на початку програми стало публічне вшанування Владикою Борисом трьох присутніх українських ветеранів, які втратили кінцівки, захищаючи Батьківщину від російських загарбників і зараз проходять реабілітацію у штаті Флориди завдяки Фонду „Revived Soldiers Ukraine“.

Д-р К. Седмак розповів про міцне партнерство, яке розвинулося між УКУ та Університетом Нотр-Дам. Інститут Нановіка протягом тривалого часу приймав на навчання та стажування багатьох найкращих аспірантів УКУ, проректорів і викладачів, у тому числі нового ректора УКУ д-ра Тараса Добка.

К. Седмак підкреслив відданість УКУ принципам етичності та доброчесності, вміння його працівників стратегічно мислити та перевіреній спроможності вирішувати найскладніші соціальні проблеми України. Митрополит Борис молитовно згадав про 14 студентів, випускників та працівників спільноти УКУ, які за останні два роки загинули в обороні своєї країни.

9 лютого, на наступний день після бенкету, відбулися реколекції з Владикою Борисом. У надзвичайно теплій та дружній атмосфері понад 50 благодійників мали унікальну нагоду послухати глибокі думки Митрополита Бориса Гудзяка про глобальну боротьбу між добром і злом, природу правди й брехні. Учасники також мали можливість поділитися своїми зворушливими родинними історіями про важкі випробування власних сімей як біженців, борців за свободу, мучеників і тих, хто пережив радянський геноцид та релігійні переслідування.

Під час бенкету головний директор розвитку Фондації УКУ Олесь

Організатори добродійної події в Нейплзі, Флориди (зліва): Джон Курі, Юлія Комар, Іня Шегаде, Марія Шандор, ведуча Наталка Сантарсеро, Митрополит Борис Гудзяк, Ольга Зарічинська, Анатолій Бабинський, Любов Галуга, виконавча директорка Фондації УКУ Аннетта Гевко і Олесь Кузьма. (Фото: Руслан Стовбан)

Кузьма оголосив про створення кількох стипендійних і професорських фондів, які заснували присутні на події меценати. Олена Бойко започаткувала сталий лекційний фонд для запрошених міжнародних викладачів, а також дослідницький фонд для філософсько-богословського факультету в пам'ять про своїх батьків. Орест Грицик заснував стипендійний фонд у пам'ять дружини Гані Полівчак-Грицик.

Однією з найбільш пам'ятних подій у цей день було створення сталого викладацького фонду в пам'ять о. Юліана і Софії (Турчан) Кочержук, заснованого їхніми трьома внуками з дружинами: д-ром Григорієм і Маурою Гаррісами, д-ром Стефаном Гаррісом і Райною Вісінг та конгресменом Андрієм Гаррісом з дружиною Ніколь, які пожертвували за останні чотири роки понад 250 тис. на підтримку стипендійних і гуманітарних програм УКУ. Г. Гарріс напередодні бенкету повідомив про намір своєї родини скласти додаткові 250 тис. дол., щоб їхній родинний внесок став професорським фондом. Цей сталий фонд є виявом великої синівської любові та вшанування братами Гаррісами пам'яті їхньої матері Ірени Кочержук-Гарріс та її батьків – св. п. о. Юліана та Софії Кочержуків.

Під час бенкету було оголошено

про нову ініціативу Пласту США започаткувати сталий стипендійний фонд для підтримки студентів УКУ, які є зразковими пластунами. Ціллю фонду буде підтримувати в першу чергу тих студентів, які ювали на війні або втратили на полі бою своїх батьків, братів чи сестер.

Фондація УКУ надзвичайно вдячна за підтримку та чудову співпрацю з громадою Південної Флориди. Авкціон датків, який провів під час бенкету колишній президент Фондації УКУ Джон Курі, додатково зібрав ще 67 тис. дол. на підтримку УКУ та стипендії для потребуючих студентів.

Заключне слово мала нова виконавча директорка Фондації УКУ Аннетта Гевко, яка здобула великий досвід управління, працюючи на посаді директорки компанії „Пепсі-Україна“ та очолюючи Фондацію Сюзен Г. Комен. Від імені Фондації вона склала подяку комітетові та усім жертводавцям за велику підтримку у цей надзвичайно складний час для України.

Зацікавленим можуть довідатися більше про УКУ на вебсторінці Фондації УКУ (www.ucufoundation.org) або написати листа до фондації на адресу: 2247 West Chicago Avenue, Chicago, IL 60622.

Концерт оркестри з Києва

Левко Хмельковський

НЮ-БРАНСВІК, Нью-Джерсі. – 17 березня мешканці „Українського села“ в Сомерсеті відвідали Державний театр Нью-Джерсі, де виступила симфонічна оркестра „Віртуози Києва“ під керівництвом головного диригента Дмитра Яблонського. У програмі були „Мелодія“ Мирослава Скорика, Фортепіанний концерт №1 соль міно́р Мендельсона, „Блискуча фантазія“ та варіації Мендельсона та Мошелеса, „Les Contrastes Grand Duo“ Ігнаса Мошелеса Op. 115, концерт для віолончелі „Мрія Якова Берлінця“ і Симфонія № 8 фа мажор Бетговена.

Солісти: піаністка Альона Карів, Д. Яблонський на віолончелі та ансамбль MultiPiano.

Багаторічна дружба та співпраця колективу талановитих українських

музикантів, лавреатів міжнародних конкурсів та всесвітньо відомого диригента та віолончеліста Д. Яблонського переросли у створення симфонічної оркестри „Віртуози Києва“.

За перший сезон роботи оркестра дала понад 120 концертів в Україні, Ізраїлі, Азербайджані, Іспанії, Швейцарії та інших країнах.

Одразу після заснування оркестри Д. Яблонського запросили на посаду першого головного диригента та художнього керівника оркестри „Віртуози Києва“. Оркестра записала і видала сім компакт-дисків. У 2018 році оркестра записала платівку камерної музики Валентина Сильвестрова, піаністки Ірини Стародуб та Яблонського, яка була номінована на Classical Music Awards 2018 як „Запис року“ в категорії „Сучасний“.

Виконавча директорка Фондації УКУ Аннетта Гевко (справа) дякує комітетові та спонсорам добродійного бенкету в Нейплзі, Флориди. Біля неї стоять (зліва): Френк Анніс, Марія Шандор, Галина Траверса і Наталка Сантарсеро. (Фото: Руслан Стовбан)

СПОРТ

Президент привітав
дефлімпійців

Українські спортсмени – переможці Дефлімпійських ігор.

Михайло Михайлинин

КИЇВ. – Президент України Володимир Зеленський зустрівся із спортсменами Національної дефлімпійської збірної України, які успішно виступили на XX зимових дефлімпійських іграх у турецькому місті Ерзурум. Він нагородив переможців та призерів змагань, завдяки яким Україна вперше посіла найвище місце в загальнокомандному заліку. Українська збірна у складі 36 спортсменів здобула 10 золотих, 5 срібних та 4 бронзові нагороди.

(Закінчення на стор. 11)

Українські герої змагалися у США

Михайло Михайлинин

ЛЬВІВ. – Українська збірна повернулася з міжнародних змагань з адаптивних видів спорту Air Force and Marine Corps Trials 2024, які проходили у США. Військовий Іван Халупа з Тернопільщини здобув для України п'ять відзнак в змаганні з плавання, серед них одну золоту нагороду у складі команди в естафеті. Воїн-спортсмен боронив Україну від окупанта, під час ворожого обстрілу на Донеччині отримав поранення, внаслідок якого втратив ногу. Він посилено тренувався і здолав важкі травми, показавши силу свого духу.

(Закінчення на стор. 11)

Українські герої-спортсмени в США.

Збірна України вийшла на Євро-2024

ВРОЦЛАВ. – 26 березня Національна збірна команда України з футболу пробилася до фінального турніру XVII чемпіонату Європи. У стиковому матчі фіналу плей-оф кваліфікації вона здобула вольову перемогу над командою Ісландії – 2:1.

Рахунок у Вроцлаві (Польща) відкрив ісландський форвард Альберт Гудмундсон на 30-й хвилині, рахунок відновив після перерви Віктор Циганков. Автором вирішального голу на 84-й хвилині став Михайло Мудрик.

Першу гру відбору плей-оф команда Сергія Реброва 21 березня виграла в Боснії і Герцеговині з рахунком 2:1. Тоді українці теж спочатку програвали, але зуміли вирвати перемогу.

Чемпіонат Європи з футболу відбувається щочотири роки і є найбільшим турніром після Чемпіонату світу. Євро-2024 відбудеться у Німеч-

чині з 14 червня по 14 липня. Змагання приймуть арени в Берліні, Кельні, Дортмунді, Дюссельдорфі, Франкфурті, Гельзенкірхені, Гамбургу, Лейпцигу, Мюнхені та Штутгарті. Україна гратиме у групі Е проти Бельгії, Словаччини та Румунії.

У груповому відборі на чемпіонат Європи національна збірна України не кваліфікувалася безпосередньо, бо зайняла третє місце, яке не давало право пробитись на турнір. Україну випередила Англія та Італія, з якою в українців була рівна кількість точок, але Італія кваліфікувалася за додатковими показниками. Україна отримала шанс вибороти собі путівку на Євро-2024 через плей-оф спорідненого турніру Ліги націй. У ньому команді треба було перемогти двох суперників, що українці і зробили.

„BBC News Україна”, Укрінформ

NO STRESS ... JUST GREAT RATES!

IMMEDIATE ANNUITY

WE HAVE INCREASED OUR RATE TO

3.50%

CALL US TODAY!

If you'd like to annuitize your
401K or IRA into monthly
payments over your lifetime!

LONG-TERM ANNUITIES

5 YEAR **5.50%***
2ND YEAR 5.00%

7 YEAR **5.75%***
2ND YEAR 5.00%

9 YEAR **8.00%***

* FIRST YEAR RATE.
MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.

MULTI-YEAR GUARANTEED ANNUITY (MYGA)

5-YEAR **5.25%** **3-YEAR** **4.75%**

RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • 800-253-9862 • INFO@UNAINC.ORG • WWW.UNAINC.ORG

STAND WITH UKRAINE

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Доріан Мазуркевич нагороджений золотою медаллю

Осип Рожка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Дипломат українського походження з Філядельфії Доріан Мазуркевич, син св. п. архітектора Зенона і громадської активістки Уляни, адвокат за фахом, спеціалізувався у справах інтелектуальної власності і в тій царині став працювати для американського уряду, де був призначений Департаментом торгівлі США як аташе інтелектуальної власності США на Євразію. Засяг його праці – права інтелектуальної власності і питання правозастосованості.

Державний секретар торгівлі США нагородив Д. Мазуркевича золотою медаллю за його віддану працю у підтримці торговельних інтересів США в часі російської війни проти України. Золота медала – це найвища нагорода, яку надає Державний секретар торгівлі за визначну продуктивність.

Це не перша нагорода здібного дипломата. В 2019 році Д. Мазуркевич служив першим аташе інтелектуальної власності в Латинській Америці, і в часі свого служіння організував регіональний офіс Генерального консульства в Ріо де Жанейро (Бразилія).

За визначні дипломатичні зусилля

Христина і Доріан Мазуркевичі

Департамент торгівлі США присвоїв Д. Мазуркевичу Пропам'ятну нагороду Стіва С. Камінського, яким відзначають „жертвенного дипломата США, що застосовує найвищий ступень дипломатичної здібності і спроможність у примноженні торговельних зв'язків з одним або більше торговельних партнерів США“.

Українські герої...

(Закінчення зі стор. 10)

На змаганнях Повітряних сил США успішно виступили й інші українці. Ветеран Сергій Дубов з Маріуполя здобув золоті нагороди в категоріях велоспорту та з веслування на тренажерах. Спорт є великою частиною його реабілітації. З 2015 року він служив у Донецькому прикордонному загоні, в перші дні великої війни став мужнім захисником рідного міста Маріуполя, виконував бойові завдання, також привозив харчі і воду маріупольцям в укритті. Під час оборони міста був важко поранений, втратив руку і частково зір, перебував на Азовсталі, у полоні в Оленівці,

але залишився вірним гідності, честі та гордості воїна-прикордонника і великого українського патріота.

Україну з тренерами та капітаном національної збірної Юрієм Гапончуком представляли 30 українських військових та ветеранів із пораненнями, які вони отримали під час бойових дій. Українська команда виборола 76 медалей. Тут захисники перейняли досвід і знання, позмагалися і подружилися з американськими військовими льотчиками та ветеранами.

У Львові заступниця Міністра у справах ветеранів України з питань європейської інтеграції Оксана Сивак зустрілася з національною збіркою та вручила учасникам міжнародних змагань відомчі подяки.

Президент привітав...

(Закінчення зі стор. 10)

Серед тих, хто прославив Україну на змаганнях – тернопольянин, заслужений майстер спорту України Андрій Андрієшин, який виступав у

лижних перегонах. На дистанції в командному спринті він разом зі спортсменом із Сумської області Русланом Денисенком вибороли золоту нагороду. В особистому заліку Андрій здобув срібну нагороду. Президент України нагородив А. Андрієшина орденом „За заслуги“ І ступеня.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

УНСОЮЗ ОГОЛОШУЄ ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ ТА НАГОРОД ДЛЯ СТУДЕНТІВ НА 2024-2025 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу щонайменше два роки до **1-го червня 2024 року**;
- Під час останніх двох років, мати полісу мінімальної вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування);
- Бути прийнятими на студії до університету в США або в Канаді.

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2024 року.

За точними інформаціями телефонуйте до Головної Канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку «Наші Пільги» на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UNAInc.org

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

73-і Річні Загальні Збори

ЧЕТВЕР, 25-го КВІТНЯ 2024 р. о 3-ій год. пополудні

Український Народний Дім
140 Друга Авеню, Нью Йорк

**Просимо членів обов'язково зареєструватися,
подзвонивши по тел. (212) 473-7310 (#4144).**

Цього року закінчується каденція наступних членів Дирекції:
Богдана Курчака та Андрія Юзеніва

Пропозиції до Номінаційної Комісії просимо надсилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Attn: Nominating Committee

Просимо членів принести із собою членську книжечку.

ВИСТАВКИ

Діти розбивали імперський футляр

Світлана Орел

ОЛЕКСАНДРІЯ. – Відомий краєзнавець і педагог Валерій Жванко повідомив, що в Палаці культури „Олександрійський театр“ завершили монтаж унікальної фотовиставки „Суб'єктність“.

У створенні цього проекту взяли участь більше сотні дітей з Олександрії, Кропивницького, Харкова, Дніпропетровщини, учні сільських і міських шкіл, кілька екскурсійних груп, танцювальний колектив, спортсмени, вихованці приватного дитячого садочка і переселенці із зони бойових дій. Діти трактували шинель Олександрійської чоловічої гімназії (її варіант створила костюмер Оксана Василяк), як символ так званого імперського футляру.

Радянська шкільна форма певною мірою копіювала гімназійну форму царської Росії. Єдину радянську шкільну форму ввели в добу Сталіна.

Гімназійна шинель була одним з елементів три-

мання молоді у імперському ідеологічному футлярі. Щодо Олександрії відомо, що у майбутньому всесвітньо відомий славіст Дмитро Чижевський, навчаючись у місцевій гімназії, намагався протистояти умовностям тодішньої освіти.

Усі діти-актори отримали інформацію про Д. Чижевського, його дитячі і юнацькі роки в Олександрії, яку він з Панасом Феденком називали Сонгородом.

„Вони, коли стали дорослими, розбудили Олександрію і світ своїми науковими дослідженнями і працями, – зазначив Валерій Жванко, – побили глеки з імперською, а потім і з радянською владою. Сподіваємося, що нове покоління українців уже ніхто не зажене у стійло імперії, чи назад в СРСР. Наш проект саме про це. Про панцир, який може уніфікувати і зламати особистість, а може перетворитися на крила, що підносять не тільки тіло, а й душу до високої мрії про своє призначення на Землі“.

Валерій Жванко завершує монтаж виставки.

Художниця малює завітчану Україну

Михайло Михайлинин

ПЕРЕЯСЛАВ, Київська область. – Мистецтвознавець Ірина Кузьмицька є директоркою Переяславської художньої школи ім. Петра Холодного. Тут навчають юних художників переносити на картини навколишню красу, свій настрій, емоції, розвивають таланти дітей. До 210-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка вихованці художньої школи представили поетичний образ Кобзаря на виставці „Шевченко в творчості дітей“. Дитячі малюнки сповнені світлою радістю, символами нашої незламності, сприй-

Твори художниці Ірини Кузьмицької.

няттям дітьми творів великого поета.

І. Кузьмицька створює декоративні розписи, тематичні композиції в оригінальному стилі. Її твори представлені в новому альбомі „Завітчана Україна“, де в поетичному супроводі віршів Ольги Шкири – директорки бібліотеки університету ім. Григорія Сковороди, оживає краса народного мистецтва, давня історія та культура України, мальовнича природа рідного краю, бентежні спогади про дитинство.

Художниця нагороджена відзнакою „Орден Григорія Сковороди“ та званням „Почесний громадянин Переяславської громади“. Її син Сергій, а також колишні вихованці художньої школи Юрій Анікієв, Андрій Козій та інші боронять Україну від ворога.

зараз вбивають на українській землі, точно вистачило б, щоб зупинити будь-яких терористів. І якщо росіяни готові мовчки вмирати в „крокусах“ та не ставити жодних питань своїм спецслужбам, то Путін ще не одну таку ситуацію спробує повернути на користь своїй особистій владі. Терористи завжди повинні програвати. Я дякую кожному й кожній, хто справді захищає життя! Дякую всім нашим людям, які б'ються проти терору. І ми маємо всім світом захищатись від тих, хто вважає людей просто витратним матеріалом“.

Радіо Свобода

Чумацька ікона в музеї

КИЇВ. – Художниця Оксана Оснач, яка відродила традиції писання ікон на рибі, подарувала свою роботу „Семистрільну ікону Божої Матері“ Херсонському обласному краєзнавчому музею на прохання директорки музею Ольги Гончарової. „Колекція музею поповнилася незвичайним експонатом. Чумацька ікона – витвір традиційного українського мистецтва – стане чудовим доповненням до виставки „Незламна Херсонщина“. Стародавній традиції писання ікон на рибі у сьогоденній час відродила талановита херсонська мисткиня Оксана Оснач“, – йдеться у повідомленні.

За давніми переказами і легендами чумаки, вирушаючи у далеку і небезпечну подорож до Криму, брали з собою ікони, написані на сушеній рибі. Їх вважали надійними оберегами від усілякого лиха. Ікона на рибі була символічно пов'язана з промыслами чумаків, адже саме риба була другим товаром за значимістю після солі. На знак подяки за вдалу поїздку після повернення додому ікони на рибі дарували церквам.

Подія відбулася у Києві за участі краєзнавця Андрія Лопушинського та за сприяння благодійного фонду громади Херсона „Захист“. Музей історії міста Києва презентував у квітні 2023 року виставковий проєкт, присвячений чумацькій іконі на рибі, де представили роботи херсонської художниці Оксани Оснач.

Укрінформ

„Невидима рука“ Олі Рондьяк

КИЇВ. – 23 березня у Галерії протестного мистецтва Музею Майдану відбулося відкриття виставки „Невидима рука“ Олі Рондьяк. Художниця американського походження із українським корінням привезла зі США картини, скульптури та інсталяції, створені під час російсько-української війни. Особливу увагу мисткиня приділяє традиційним, переосмисленим із погляду сьогодення українським лялькам-мотанкам. У своїх роботах вона намагається подолати розрив між вишивками своєї бабусі, створеними під час Другої світової війни в ув'язненні в ГУЛАгу і своїми сучасними українськими портретами та скульптурами. Виставка триватиме до 12 травня.

Оля Рондьяк народилася у США, однак 30 років жила в Україні. Мистецтвознавець та магістр клінічної психології. Почала малювати під час Помаранчевої революції. Її роботи виставлялися у США, Японії, Франції, Великій Британії, Німеччині та Україні. Олю Рондьяк відзначив Український інститут модерного мистецтва у Чикаго за її значний внесок у культурну дипломатію та популяризацію України у світі через її мистецтво.

Укрінформ

Напад терористів...

(Закінчення зі стор. 2)

Вони сюди, на українську землю, нагнали сотні тисяч терористів своїх, воюють проти нас, і їм все одно, що відбувається всередині їхньої країни. Вчора ще все це сталося, і ця нікчема абсолютна Путін, замість того щоб займатись своїми громадянами Росії, звертається до них, добу мовчав – думав, як це притягнути до України. Все абсолютно передбачувано. Тих сотень тисяч росіян, які

Наші філії у штатах Illinois, Michigan, New Jersey

Короткострокові
інвестиції
з максимальним
результатом

Сертифікати
5.00% APY*
на 7 місяців

APY = Річний відсотковий дохід. Дивіденди накопичуються на щоденний баланс. Дивіденди з сертифікатів на строк менше 1 року зараховуються при закінченні строку. Дивіденди з сертифікатів на строк 1 рік або більше капіталізуються щоквартально. Дострокове зняття коштів підлягає пені, як зазначено в умовах сертифіката. Процентні ставки на сертифікати можуть змінюватися в будь-який час. Мінімальна сума, необхідна для відкриття сертифіката - 500 доларів. Доходи є точними на 05.03.2024 р. Максимальна сума сертифіката становить 1 мільйон доларів на члена. Комісійні збори можуть зменшити доходи.

Омріяний будинок
на вигідних умовах!

лише **10%**
перший внесок
і без PMI* (приватне іпотечне страхування)

Ця пропозиція для тих, хто купує житло вперше, а саме приватний будинок або чотириквартирний будинок, при умові проживання там самого власника.

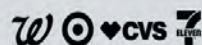
Заплануйте свою зустріч з нашими спеціалістами за тел: 888-222-8571 або онлайн

Іпотечні кредити з початковим внеском від 10% (до 90% LTV) без обов'язкового приватного іпотечного страхування (PMI)* доступні лише для тих, хто вперше купує приватний будинок або чотириквартирний будинок. Наприклад, 15-річна іпотека на покупку з фіксованою ставкою на суму 100 000 доларів США з LTV 90% матиме річну відсоткову ставку 6,359%, а графік погашення становитиме 180 щомісячних платежів у розмірі приблизно \$850. Сума місячного платежу не включає будь-які податки на майно, страхові внески власників житла та комісію асоціації власників житла (HOA); фактична оплата буде більшою, якщо такі елементи включені. Заявка схвалюється за умови кваліфікації. Річна процентна ставка базується на оцінці індивідуальної кредитоспроможності, зайнятості та/або типу нерухомості та наших стандартах андеррайтингу. Усі кредитні програми Selfreliance FCU, ставки та умови можуть бути змінені в будь-який час без попередження.

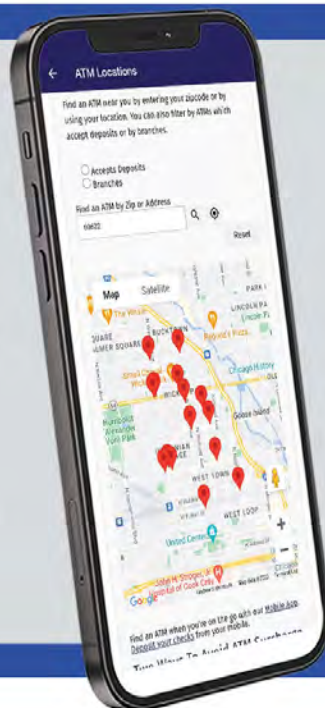
*Приватне іпотечне страхування (PMI) — це тип іпотечного страхування, який вам може знадобитися при купівлі нерухомості, якщо ви берете звичайний кредит із початковим внеском менше 20 відсотків від вартості покупки.

Легко знайти найближчий
АТМ через наш додаток

Наші безкомісійні банкомати є частиною таких мереж, як AllpointSM, MoneyPass[®] і Co-op[®], і зручно розташовані в мережах популярних магазинів, зокрема Walgreens[®], CVS[®], Target[®] і 7-Eleven[®].

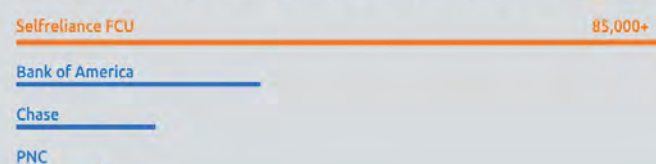

*Зняття готівки в мережах AllpointSM, MoneyPass[®] and Co-op[®] є без додаткової комісії незалежно від суми.

А ви знали?
Наша мережа покриває понад
85 000 безкомісійних* банкоматів

при використанні Selfreliance FCU дебетової картки.
А це більше, ніж в трьох найбільших банках США разом взятих!

Наші адреси

www.selfreliance.com 888-222-8571

Federally Insured by
NCUA

ПОДОРОЖІ

Меденичі пильнують безпеку

Олександр Вівчарик

Меденичі – селище на Львівщині, яке уперше згадується у грамоті польського короля і литовського князя Владислава II Ягайла 1395 року. На честь цієї події у 1995 році на будівлі селищної ради встановили пам'ятну дошку.

Як можна зрозуміти з назви поселення, у давнину його мешканці займалися бджільництвом. Це засвідчує і громадська печатка Меденичі (так до 1991 року називалося містечко) XV-XVI ст., що мала герб із зображенням трьох вуликів. Сучасний герб Меденич має три золоті пні-вулики, над якими дев'ять золотих бджіл. Дев'ять жовтих бджіл зображено і на синьому прапорі селища. Така шана до цих комах пов'язана і з тим, що місцеві люди переконані, нібито бджоли у давнину порятували якесь село від татарської навали.

Представники давнього шляхетського роду Речі Посполитої Мнішеки мали в давнину свій маєток у Меденичах. У 1604 році тут відбулося

гучне весілля доньки старости самбірського і львівського Єжи Мнішека і Ядвіги Тарло – Марини Мнішек та російського царя Олександра (більш знаного як самозванець Лжедмитрій I). Згодом на місці родинних маєтностей Мнішеків було збудовано повітовий суд та в'язницю. За непридатністю це приміщення було перебудовано 1909 року в комплекс двоповерхових будівель, у яких тепер розташована лікарня.

Нині поселення – це одна вулиця, а точніше, дорога, що йде на Львів. На ній розташовані характерні для Галичини будинки, сучасні котеджі, хати, що валяться, храми, крамниці, якісь майстерні, селищна рада і погруддя мало схожого на себе Тараса Шевченка.

Є ще пам'ятник борцям за волю України, встановлений 2016 року. Адже в Меденичах у боях з НКВД загинули близько 200 повстанців. У жовтні 1947 року внаслідок операції „Захід” виселено 395 осіб.

У Меденичах зведені великі храми найголовніших християнських конфесій України. У Меденичах колись

Пильні молодики, котрі воліють воювати з ворогом.

Дерев'яна тризрубна безверха церква св. Параскеви і дерев'яна дзвіниця біля неї. (Фото: Олександр Вівчарик)

жило багато євреїв. Останнього лікаря-єврея, коли його гестапо мало забрати в гетто, вночі за його згодою повстанці забрали в лави УПА, разом із жінкою і дитиною...

Наразі у Меденичах діє церква Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ, православна церква теж Успіння Пресвятої Богородиці. Будівництво діючої православної церкви розпочалося 1939 року, а закінчилося, із зрозумілих причин, аж 1992-го. Поруч із нею розташована дерев'яна тризрубна безверха церква св. Параскеви, зведена 1644 року, і двоярусна дерев'яна дзвіниця (XVII ст.). Років десять тому на ній поміняли гонт. Так що вона, як і храм справді дивовижна і автентична.

Ми вирішили в Меденичах заночувати, тож я спокійно ходив собі і фотографував церкви, пам'ятники... Біля магазину якісь молодики попросили сфотографувати їх. Потім спитали, хто я. Відповів, що журналіст з Черкащини. Один із них несподівано повідомив, що невдовзі мене заарештує поліція. Я побажав їм всього найкращого і пішов фотографувати

костел Пресвятої Трійці, що впирався шпилем у похмуре небо на узвишші неподалік. Коли спускався до дороги, до мене підбігли двоє чоловіків. Один представився майором поліції і зажадав документи. Я надав. Підбіг ще один захеканий чоловік, який виявився депутатом селищної ради. Його я годину перед тим запитав, як дістатися Стрия, і він мені розлого й детально все пояснив. Депутат пропонував мене заарештувати, бо я, мовляв, питаю дорогу на Стрий.

Поліціянти перевірили мої документи, зателефонували керівництву, дізналися, що аж дев'ять людей з Меденичів дзвонили у поліцію і повідомляли про підозрілого чоловіка. Тож вирішили таки везти мене до Дрогобича.

В управлінні поліції мені повідомили, що не маю права фотографувати храми. Місцеві люди бояться, що коли фотографувати церкви, на них прилетять російські ракети. Передивилися світлини на моєму фотоапараті, побачили, що нічого крамольного нема, вибачилися і привезли назад.

В Грушеві плакала Матір Божя

Олександр Вівчарик

Коли після затримання поліцією в Меденичах мене везли з Дрогобича назад, я зауважив, що ми їдемо іншою дорогою. Поліціянти зупинили автівку біля скульптури Божої Матері, вийшли з машини і запропонували мені: „Фотографуйте!”.

Виявляється, поїхали ми через Грушів, і фігура Божої Матері, яка зустрічає приїжджих при в'їзді в село з боку Дрогобича, у травні 2011 року плакала.

Я пам'ятаю, як наприкінці існування СРСР це село стало місцем постійного паломництва прочан з усього світу. Адже навесні 1987 року 13-річній дівчинці Марії Кізін на балконі невеличкої місцевої церкви Пресвятої Трійці з'явилася Божя Матір. Інформація про чудо поширилася зі швидкістю блискавки. Про неї навіть повідомило телебачення. До Грушева почали сходитися і їхати люди з України, Кавказу,

Середньої Азії, навіть з далекого Сибіру.

Під час наступних об'явлень, які вже бачили й інші люди, Божя Матір з'являлась поперемінно в голубому та чорному одязі. Вона також просила молитися за мир та навершення, щоб запобігти Третій світовій війні. У Грушів приїхав і відомий греко-католицький дисидент Йосип Тереля. Про свої враження одразу написав таке: „Церква переливалася від багаточисленних великих букетів квітів. Пожертвування доходили аж до ста карбованців. Гроші засовували у тріщини між вікнами”.

Грушівське чудо ознаменувало вихід УГКЦ з підпілля, розвал Радянського союзу і незалежність української держави. Після цих подій релігійне життя в Грушеві почало дуже активно розвиватися. У 1993 році в церкві Пресвятої Трійці відправив Літургію Патріарх Мирослав-Іван кардинал Любачівський.

Щасливі поліціянти повідомили,

що віруючі тут зцілювалися від різних хвороб. А дівчина, котра першою побачила об'явлення Богоматері, – нині вже доросла – працює в місцевій школі кухарем.

Та на цьому чуда Грушева не закінчились. Фігура Матері Божої знову заплакала. Першими сльози Пречистої побачили школярі Андрій Летнянка та Іван Жук. Вони прийшли до скульптури, щоби сфотографувати її для альбому-презентації села. Ближче до вечора біля скульптури вже відправили молебень.

І знову до Грушева ринули люди. Молячись біля Матері Божої, вони випрошували ласки для себе і своїх родин. Тоді, за два місяці, як зауважили поліціянти, оздоровилося 12 вірян. Згодом тут було вимощено Хресну дорогу, де кожна з 14 станцій розповідає ту правдиву історію, котра відбулася дві тисячі років тому. Поруч встановили альтанки. Спорудили також пам'ятник „Небесній сотні”.

Матір Божя на в'їзді в Грушів. (Фото Олександр Вівчарик)

ПОСТАТІ

Внучка Кирила Стеценка живе на Мадейрі

Людмила Островська

ФУНШАЛ, Мадейра. – У січні в муніципальному театрі Фуншалу „Балтазар Діас“ була музична прем'єра з промовистою назвою „Звільніть нас від війни!“. У ній брав участь і скрипаль Денис Стеценко. Окрім португальських артистів, у цьому музичному видовищі також виступали українські мистці, які через російське вторгнення тимчасово мешкають на Мадейрі. Афішу до вистави створила молода і талановита українська художниця Дарина Луцишин – аспірантка Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Її були представлені на благодійних виставках у Чикаго, Глазго.

Під час міжнародних прес-турів „З Україною в серці“ у Фуншалі, столиці автономного округу Мадейра, що належить Португалії, я познайомила-ся з однією з активісток заходів дія-

Галина Стеценко із сином Денисом

пори Галиною Стеценко, внучкою видатного українського композитора Кирила Стеценка, яка неодноразово приїжджала до Тернополя на гастролі і з теплом відгукувалася про чудову тернопільську слухачку аудиторію. Ми згадали ті часи, коли вони сімейним ансамблем гастролювали Україною з нагоди 100-річчя свого діда. Її батько Вадим Стеценко був скрипалем, очолював катедру в Київській державній консерваторії. Галина має сестру-близнючку Лесю, яка також скрипалька й нині мешкає в Торонто. Старший брат Кирило Стеценко, відомий скрипаль в Україні й поза межами, живе у Києві. Син Галини – Денис, також відомий скрипаль, у Португалії. От тоді вони всі із 12-річним Денисом і робили турне Україною. Тепер вчителька Київської спеціалізованої музичної школи-інтернату ім. М. Лисенка навчає на Мадейрі українських і португальських дітей музичної грамоти, а також місцевих священиків гри на органі. Денис – викладач скрипки в Музичній академії Лісбони. Він концертує в Україні, Португалії, Іспанії, Італії, Бельгії. Зараз підтримує українські колективи, сприяє їхній концертній діяльності. І частину коштів із концертів віддає ЗСУ.

Галина каже, що дідову присутність відчуває у своєму житті: „Кирило Стеценко прожив усього 39 років. Є навіть документи, що його хотіли знищити, вбити, як і його друга Леонтовича за українську національну музику, пісню. Отож, відчуття відповідальності у мене дуже сильне. Нас із Денисом якось запросили до української церкви в Лісбоні і хор

виконав наш улюблений масштабний і надхненний твір – дідову „Літургію Іоана Златоуста“. Це звучало, як пошанівок українському мистецтву, яке знає світ. До сліз. А потім нас представили українській громаді. Коли ми організовуємо концерти, завжди презентуємо Україну. Такий концерт солідарності в підтримку України ми організували з ініціативи Профспілки вчителів Мадейри. Серед музикантів – українці і португальці, хорвати і англійці. Наша регіональна профспілка на початку широкомаштабного вторгнення Росії в Україну першою запропонувала допомогу та надала змогу зробити благодійний концерт. Зібрані кошти перерахували Україні. Ми вчимо колядки, щедрівки. Нас час від часу запрошують на телепрограму, де ми співаємо, розповідаємо про Україну. Проводили показ ляльки-мотанки з розповідями про її значення, про воїнів-характерників, які могли збороти ворога і зберегти своє життя і побратимів. Світ почав відкривати Україну тільки з початком широкомаштабної війни. Тепер нас точно вже не переплутають з росіянами, і вже ніхто не скаже, що це ваш внутрішній конфлікт, що ми братські народи. Про це ми говорили і на виставці різьблених струсиних яєць, виготовлення яких дарує можливість переключатися між реальностями України і Мадейри, між якими доводиться жити. Я писанкарством здавна займаюся. Коли потругальці запрошують познайомити з традиціями українців, провести пізнавальні уроки в їхніх школах, я проводжу майстер-

Галина Стеценко

кляси з розмальовування яєць, виготовлення шкрябанок, писанок. Потім ми це робимо у великих приміщеннях для людей, які цікавляться саме цим мистецтвом. Але в першу чергу це потрібно нашим дітям, щоб вони не забули стародавні українські традиції, щоб знали, яка багата наша історія і пам'ятали про своє коріння, як би далеко від України не жили. Моя колежанка Анна Ясіновська в Києві колись мала свою студію гончарства. Тепер тут пропагує це мистецтво. Коли ми почали про себе заявляти відкрито, широко розповідати про напад Росії на Україну, нашу багатостраждальну історію, людей, якими пишається Україна, нами зацікавилися ЗМІ. Один з випусків місцевої газети був присвячений повністю Україні, нашій історії та традиціям. Наше завдання показати українську культуру, її багатство і глибину, бо з цього починається і величезний потенціал нашої держави“.

Українська пісня на війні

Людмила Островська

Серед композиторів, чії пісні в час війни співає Україна, є заслужений артист України, провідний майстер сцени Академічного ансамблю пісні і танцю Державної прикордонної служби України, композитор Олександр Бурміцький. Артисти виступають перед воїнами, які стоять на рубежах України. Концерти захисники сприймають завжди із захопленням. Основою репертуару є патріотичні пісні, а особливо, новостворені. Пісня „Ніхто, крім нас“ – одна з них. Слова до неї написав Вадим Крищенко.

За роки роботи в ансамблі, а цей рік 20-ий, композитор створив багато пісень для військових. Він – дипломант Книги рекордів України, в категорії „Мистецтво. Патріотичне виховання“.

О. Бурміцький говорить: „За час подій, що страшною хвилею накрила нашу країну, в мене з'явилася ціла низка пісень, які відтворюють той настрій, ту атмосферу, в якій ми всі зараз перебуваємо. Деколи пісні документували реальні події. Інколи треба було, щоб рана зажила, бо не можеш оспівувати ці трагічні і героїчні миттєвості. Так було з Майданом.“

Я вважаю, що війна з Росією і розпочалася з розстрілу протестантів у центрі столиці. Добровольці відразу пішли на захист кордонів на Донбасі, відбулася анексія Криму. А прикор-

донники – це перший щит оборони країни. Вони першими дають бій ворогу. Так було 24 лютого, коли завдяки прикордонникам перетин українського кордону для ворога не став парадною ходою.

Я бачу своє завдання, як автора, у тому, щоб підняти бойовий дух наших воїнів, зігріти їх теплом приємних спогадів про своїх рідних і близьких людей, підсилити їхню віру в перемогу і в те, що їх тут чекають.

Деякі ідеї пісень виникали під час спілкування з офіцерами. Наприклад, капітан Володимир Патола розповів, який настрій у воїнів і як складається ситуація. Якраз у той час на їхню територію зайшла добре підготовлена ворожа диверсійна група, так що доводилось спати з автоматом у руці. І ще багато таких деталей, про які в новинах не прочитаєш. Я попросив його написати про це вірш, мені хотілось засобами поезії і музики дати можливість слухачеві побути там, з воїнами, відчути реальність їхнього життя, побуту, молодих мрій і роздумів. Так народилась пісня „Колискова“, про те, що солдати сплять в окопах „Права рука на затворі автомата, ліва – на руків'ї штик-ножа“.

Особлива роля військових маршів. Ми з Валерієм Мартишком написали чимало пісень про воїнів, про деякі сторінки історії нашої держави. А є така, яка „працює“ на фронті щодня і в бою, і в час затишшя. Це – „Марш 72-ої бригади“: „Ми народжені

війною, загартовані в боях. Назива нас ворог „чорна“, бо чорніє він від нас. Буде наша перемога і ми звільнимо Донбас“. Воїни вважають, що це – гімн їхньої бригади.

Із Володимиром Мельниковим є у нас твір „Пісня про наш кордон“, яка прижилась і стала однією з найулюбленіших пісень прикордонників. З Володимиром Коханом ми написали пісню „Ми всі прикордонна родина“, без якої не проходить жоден виступ ансамблю.

Є пісня про захисниць – „Жіноче обличчя кордону“, яку ми написали з прикордонником, офіцером запасу Миколою Флінтою. Люблять наші слухачі пісню у виконанні заслуженої діячки мистецтв України Людмили Бурміцької, Ірини Рябко, Олени Зінчук „На стомленій землі весна шепоче“ на вірш артиста нашого ансамблю Дмитра Хоми. А шепоче вона про те, що настане мир.

Ми з французьким співаком Полем Манандізом створили український патріотичний проєкт „Україна – це мій рай“. На тлі визвольної війни зазвучали сторічної давності пісні й отримали справді друге життя. Нового забарвлення набрала пісня про перемогу в Другій світовій війні „Половина села гуляє, половина в землі лежить“, створена в Тернополі понад 30 років тому.

У 2014 році ми із світлої пам'яті Олександром Смиком написали пісню „Це війна“. Не думали ми тоді, що

Композитор Олександр Бурміцький

з 2022 року вона ще буде актуальною. Польські діячі культури провели антивоєнну акцію на підтримку України, на якій прозвучала наша пісня „Це війна“ у виконанні відомої польської співачки українського походження Олександри Журавель. Вперше пісню виконали і стала вона відомою завдяки ансамблю пісні і танцю Державної прикордонної служби України. Я вдячний О. Журавель, відомій польській співачці Анні Осмакович, а також організаторам акції за підтримку України в цей непростий час.

Я дуже дякую моїм співавторам Оксані Шеренговій, Валерієві Мартишку, Володимирові Мельникову, Миколі Ярошу, Володимирі Вакулічу, Зої Ружин та іншим авторам за співпрацю, за те, що вони так талановито висвітлюють цю тематику. Тепер наш обов'язок – довести розпочату справу до нашої перемоги“.

ТВОРЧІ ЗУСТРІЧІ

Неповторний поет Затуливітер

ІРПІНЬ, Київська область. – 1 березня в міський публічний бібліотеці ім. Максима Рильського відбулась гутірка Віталія Кобзаря присвячена творчості поета Володимира Затуливітра „У березні зйду найпершим рястом“.

В. Затуливітер був високоосвіченою людиною, літератором витонченого смаку, енциклопедично освіченим редактором. І нескореним характерником – так його називали близькі друзі.

1977 року В. Затуливітра прийняли до Національної спілки письменників України. Друком з'явилися 10 книжок унікального „поета поза часом і поза течіями“, як влучно висловився відомий критик Михайло Слабошпицький.

„Моя впертість – це моя совість. Вона внутрішній цензор, який змушує за будь-яких суспільних умов залишатися самим собою. Може тому за жодну з написаних книжок мені не соромно“, – так говорив про свою творчість В. Затуливітер.

*В мою сьогоднішню похмуру віру
Путь мотузьяна, вузляна, крута -
Такою, може, Кармелюк з Сибіру,
У вовка перекинувшись, втікав.
У зарум'янений від*

панночок Летичів,

*В Поділля чорне, крем'яне, як сіль.
Права, Устиме, нам з тобою птичі.
Ми надбіжжю живем. Не так, як всі.
Вітчизна наша в світі без прописки.
Нас мови рідної ніхто не вчив.
Зсередини оддзяпилися пискі,
Легені стисло, вмири, а не мовчи!
Бо є в тобі потреба України,
Хай невесела, але є таки!
Нащо втекли ми, Кармелюче,
в нині?*

*З якого раю, Кармелюче,
ми втекли?*

Останній рік свого життя В. Затуливітер жив і працював в селі Бучак на Черкащині. Його твори перекладені англійською, болгарською, литовською, румунською, французькою, гінді та іншими мовами. У січні 2003 року життя Володимира трагічно обірвалось за загадкових обставин. У цьому ж селі він і був похований.

І на завершення наведу громадянську позицію поета – характерника, яку він написав в „Українській культурі“ ще в 1993 році: „Маємо параліч влади. Наше президентство має приблизно таку ж саму силу, як і гетьманство за часів Розумовського. Віками в свідомість українців вбивали, що вони – хуторяни, а росіянам – що ті становлять найвеличнійший

Учасники зустрічі в міський публічний бібліотеці ім. Максима Рильського

народ з найрозвинутішою літературою і мистецтвом. Хоча звідки взялася російська культура? Від експропріації української. За часів Пушкіна еліта не знала рідної мови, розмовляла французькою. Така культура рихла, тому що вона не виплекана в собі, а позичена. Це однаково, що взяті в борг гроші: позичаєш чужі, а віддаєш свої. Звідти й така живуча шовіністична зухвалість. До речі, як і наша рабська покірність. Чому на великодержавні амбіції ми не відповідаємо адекватно? Та через те, що росіяни постійно воювали, загарбували, а українці ходили за плугом на своїй землі. Діяли так не від браку хоробрости. Згадаймо військо Запорозьке: сильне, але не окупаційне, а боронительське. Не випадково ж владики

Франції та Австрії запрошували на поміч козаків, а не московських генералів, хоча ті були професіоналами. Російські засоби масової інформації донині замовчують ті факти, що практично кожне село в Україні мало школу, а кожна жінка вміла читати. Нам є на що зіпертися в устремліннях. На жаль, нинішня культура існує для окремих громадян, а не для мас. Настав час розширювати її авру. Це наше прагнення зрозуміти шовіністичні ділки – от вони й чинять відчайдушний опір.“

Прекрасну гутірку організувала директорка бібліотеки Олена Циганенко, яка створила фантастичну ауру мистецтва в бібліотеці.

Сергій Мартинюк, письменник

XVII Куценківські читання

Учасники XVII обласних літературно-краєзнавчих Куценківських читань.

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – 15 лютого у літературно-меморіальному музеї І. Карпенка-Карого відбулися XVII обласні літературно-краєзнавчі

Леонід Куценко (Фото музею)

Куценківські читання. Цього року вони присвячувались 210-річчю від дня народження Тараса Шевченка і мали символічну назву – „Апостол націотворення“. Леонід Куценко (1953-2006) – найавторитетніший дослідник творчості Євгена Маланюка та Празької літературної школи.

У заході взяли участь літературознавці, історики, краєзнавці, мистці, співробітники закладів культури, освітяни та активна молодь.

Читання проводяться щорічно в день народження відомого літературознавця, доктора філології, одного із відкривачів творчості Євгена Маланюка. Участь у заході наживо і заочно взяли 36 осіб з обласного центру та районів Кропивниччини і сусідньої Черкащини.

Доповідачами були професор Григорій Клочек (ЦДУ ім. В. Винниченка), Марина Долгих з Музею музичної культури ім. Кароля

(Закінчення на стор. 19)

Зустріч з Іваном Малковичем

Христина Станіщук відкриває творчу зустріч з Іваном Малковичем.

Марія Порох

КОСІВ, Івано-Франківська область. – 2 березня в громадському просторі „Вільні“ відбулася творча

Автограф-сесія Івана Малковича. (Фото: Марія Порох)

зустріч з Іваном Малковичем.

Ведуча Христина Станіщук, ініціаторка власного книжкового клубу „Читаємо Вільно“ звернулася до присутніх: „Сьогодні вітаємо нашого гостя, рок-зірку українського книговидання, засновника та директора „А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА“, письменника Івана Малковича“.

Х. Станіщук зупинилась на роботі клубу, мета якого збирати небайдужих, об'єднувати їх однією мовою, одними думками. Кожні два тижні, по четвергах, у вечірні години у просторі будуть проводитись читання. Напередодні у соцмережах в анонсі буде повідомлятися, яку книжку читатимуть і обговорюватимуть.

„Іван Малкович – уродженець нашого краю, а тому цією неймовірною подією ми відкриваємо власний книжковий клуб „Читаємо Вільно“ і запрошуємо приєднуватись до клубу“, – промовила Х. Станіщук.

(Закінчення на стор. 19)

ТВОРЧІ ЗУСТРІЧІ

Відзначили 125-річчя бібліотеки

Під час урочистого відзначення ювілею. (Фото із сайту бібліотеки)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Єлисаветградська громадська бібліотека відкрила свої двері відвідувачам 15 лютого 1899 року. На 1 січня 1900 року в бібліотеці налічувалось 2,572 книги, у бібліотеці було 116 читачів. На сьогодні книжковий фонд бібліотеки нараховує понад 800 тис. примірників 43 мовами світу. Торік книгозбірню відвідали понад 180 тис. людей, користувачам видали понад 716 тис. книг.

Урочистості з нагоди 125-річчя книгозбірні відбулися 15 лютого. Нині Кіровоградська обласна універсальна наукова бібліотека ім. Дмитра Чижевського – культурний, краєзнавчий, мистецький, просвітницький, волонтерський центр Кропивницького та Кіровоградщини. Протягом року в стінах бібліотеки провели 3,500 заходів. Це книжкові та художні виставки з презентаціями, читання, відкриті лекції та літературні вечори, тренінги з цифрових технологій та багато інших заходів.

Як повідомив заступник голови

обласної ради Юрій Семенюк, постановою Верховної Ради ювілей бібліотеки внесено до переліку загальноукраїнських подій 2024 року. Колектив книгозбірні отримав вітальний лист від голови парламенту.

Директорка бібліотеки Валентина Животовська розповіла журналістам: «Сьогодні у нас велике свято, ми святкуємо 125 років з дня заснування нашої бібліотеки – головної бібліотеки регіону. Ми підводимо для себе певні підсумки та розуміємо наскільки ми змінились, як змінились наші читачі, думаємо про те, що ми вже маємо та, що хочемо зробити. Нашими успіхами ми завдячуємо дуже багатьом партнерам, активним читачам, які допомагають нам організовувати роботу бібліотеки».

Того ж дня відбулася церемонія спецпогашення поштової марки, випущеної «Укрпоштою» до 125-річчя бібліотеки. Як зазначила директорка кіровоградської регіональної філії «Укрпошти» Тетяна Капустіна, випуск такої марки засвідчує важливість бібліотечної справи для суспільства і важливість бібліотеки для краю.

Погашення поштової марки

Руслан Горовий зустрівся з читачами

Черга за автографами. (Фото: Олена Нечипоренко)

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 17 березня у читальній залі Центральної міської бібліотеки ім. Олени Журливої (директор Ірина Огус) відбулася зустріч з відомим українським журналістом, письменником, режисером-документалістом, музикантом і волонтером Русланом Горовим. Його привітала заступник міського Тетяна Карло, котра наголосила, що у смілянській громаді жалоба через важку чергову втрату на війні, тому запропонувала вшанувати хвилиною мовчання полеглого Сергія Кравченка і загиблих внаслідок ракетного удару по Одесі 16 березня.

Р. Горовий – автор 17 книжок. Деякі з них було кілька разів переви-

дано. З 2001 року він займається розвитком проекту «Телевізійна служба розшуку. Допоможемо дітям!». Нині цей проект відомий як «Служба розшуку дітей». Завдяки йому знайдено вже майже 2.5 тис. дітей. Він є одним із засновників видавництва «ТаТиШо», пише пісні, знімає короткометражні та документальні фільми.

Усе, що продається в Україні з видавництва, йде або на військово або на допомогу деокупованим територіям. За цей рік він вже мав три тури по США для збору коштів для ЗСУ, збирається до Австралії.

Після зустрічі вишикувалася черга тих, хто бажав придбати книжки Р. Горового у помічницю письменника Надії Козак, а тоді черга до нього за автографом.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Філадельфійської Округи

повідомляє, що

Річні Загальні Збори

відбудуться

у середу, 10 квітня 2024 року, о год. 11-ій ранку

в Українському Освітньо-Культурному Центрі
700 N Cedar Rd., Jenkintown, Pennsylvania 19046

У нарадах зобов'язані взяти участь члени управи
окружного комітету та секретарі від наступних відділів:

10, 83, 162, 163, 173, 362, 397, 501

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь

Стефко Вох, Головний Секретар УНСоюзу

За управу Округи:

Марія Люба Вальчук, Голова
Роксолана Луців, Заступник Голови
Евген Щерба, Секретар
Лев Іваськів, Секретар

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

МИХАЙЛО КОЗЮПА
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MICHAEL KOZIUPA
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
973-723-4387
mkoziupa@outlook.com

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ЕВГЕН ЩЕРБА
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
EUGENE SERBA
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
Branch 173, Wilmington, DE
856-904-4161
Serba@unainc.org

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

МИСТЕЦТВО

Сакральні кола Катерини Кирильчук

Людмила Островська

Картини тернопільської художниці Катерини Кирильчук стали окрасою колекцій в різних країнах світу, особливо у Франції і США. Вона розповіла: „У перші дні війни загострилося відчуття відповідальності за родину, за сина, якого я хочу виховувати на своїй вільній землі. Це і лягає в основу полотен, створених після 24 лютого.

Своєрідною візитівкою майстрині пензля є сакральні кола, що символізують безкінечність та гармонію, ажурні мережні диски. В її колесі життя є місце печалі і радості, журбі та смутку, успіху і красі, неповторності. З-під руки майстрині вийшли сотні полотен з унікальними, єдиними у світі орнаментами сакральних кіл.

„У моїх роботах енергетично заряджені сакральні кола гармонізують елементи полотна і дають зрозуміти, що все в нашому житті закінчується, – розповідає К. Кирильчук. – І кошмарне, і хороше, бо коло нам дано пройти один раз і його не зупинити. Тому все треба встигнути зробити. Війна загострила відчуття того, що я лише маленька мурашка, смерть якої мало що змінить на Землі, але водночас важливішим стало те, що я можу встигнути зробити, поки жива.

Мирне розмірене життя змінилося на бризки крові на тілі держави. Це – „Рута“. Синім кольором в колі зображено герб України, а потоки червоно-

Художниця Катерина Кирильчук

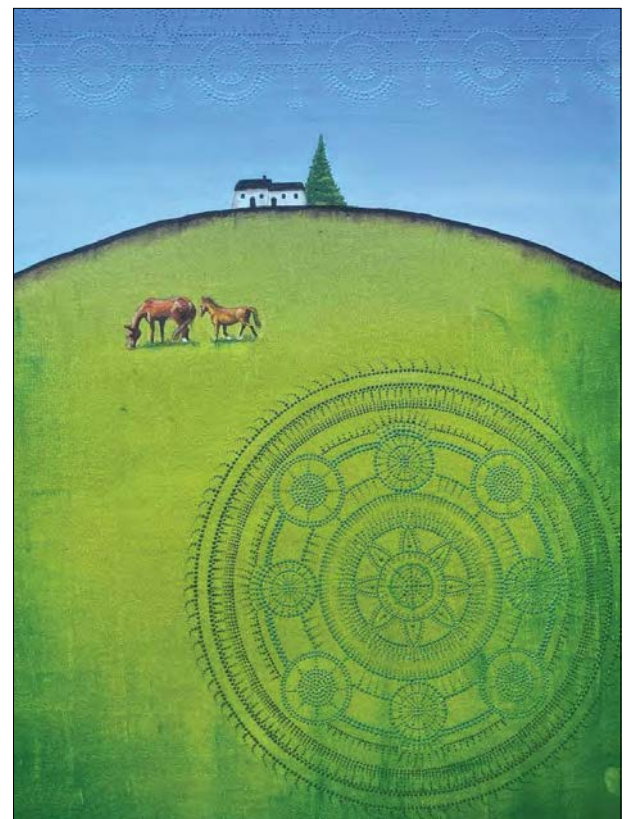
1/3

го – квітки рути, як наш жаль за втратами, захист наших символів. Адже ці рослини, що цвітуть на волі Карпатських гір – наше українське чар-зілля, священна рослина, дар від Богів, наш оберіг. Це картина про кожного з нас і про особистий пошук себе в цьому світі, про гармонію з ним і нелегкий шлях, яким ми йдемо до перемоги.

Серед перших полотен, написаних під виття сирен повітряної тривоги, є картина „Спадок роду“. А він у нас величезний, бо десятки поколінь поклали голови за незалежність України. Цей Хрест випав і на нас, майже ровесників України. Зазвичай, я квіти не маюю, бо ту красу, яку вони випромінюють у природі, важко передати пензлем, а тут у мене символічні маки. Вони – наша пам'ять про борців за волю, гордість за нескорений народ, наша надія“.

Ще одна картина з цього циклу „Писанка життя“. Художниця каже, що хотіла наголосити, що в нас є неповторне багатство, створене тисячоліттями, яке треба берегти, як безцінний скарб і пишатися ним перед усім світом. На полотні – окремий світ, образ яйця, яке у праукраїнців було початком всього. Наші пращури вірили, що з однієї частини шкаралупи утворилася Земля, з другої – небо, з жовтка – Сонце і зорі. Це – символ відродження природи, зародження життя, продовження роду, символ сонця, тепла і вічності, того, що нашому роду нема переводу.

Картини тернопільської художниці Катерини Кирильчук

Художниця творила в окупації

Михайло Михайлинин

ХЕРСОН. – Членка Національної спілки художників України Оксана Оснач намалювала 10 картин під час окупації Херсону. Мисткиня молилася за припинення жорстоких обстрілів рідного міста і передавала на полотно віру українців у перемогу, мужність наших захисників, красу української землі, яку нищили окупанти, свій біль та спротив в атмосфері війни. Її картини „А буде син і буде мати“, „В серці маю те, що не вмирає“ допомагали долати страх, повертали сили та впевненість у відродження незалежної України, без ракетних вибухів та загибелі людей, без ворогів, з мирним життям. Вистражданий біль художниця передавала у творчості своїми емоціями, любов'ю, хвилюванням за долю України.

На картині мисткиня зобразила українську матір, яка боронить від війни невинну дитину, позаду жінки – вогонь, а поруч – червоні маки, які є символом скорботи про загиблих героїв. На іншій картині – дівчина в українському строї із заплетеними пишними косами серед пшеничного поля і синього неба, наче засіває землю зернами щастя.

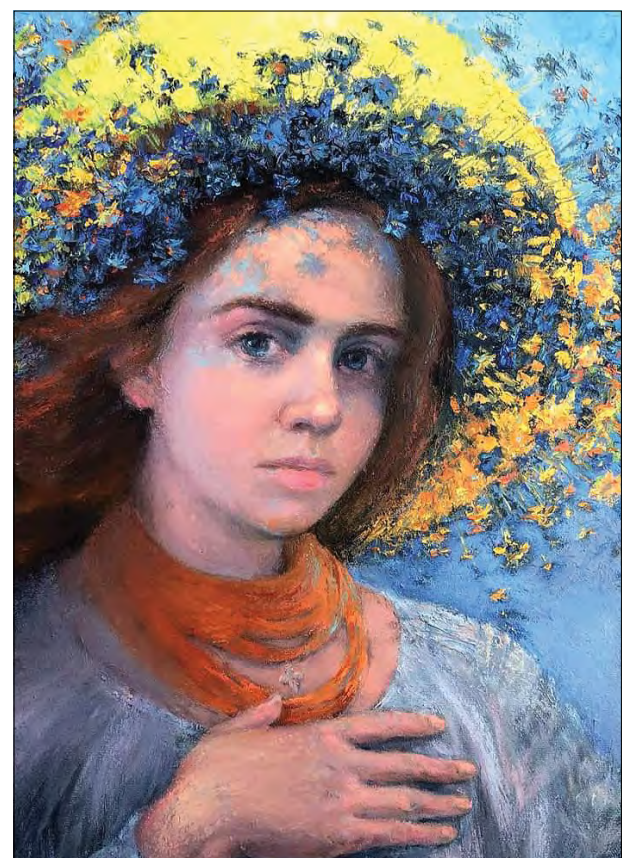
Пам'яті вбитих українців у Бучі та Ірпені вона присвятила картину за мотивами пісні „Ой, у лузі червона калина“. Вінок українки та калинові грона зрошені краплями крові.

Мужній образ захисника „Азовсталі“, командира

Картини художниці Оксани Оснач.

Сергія Волинського художниця обрала за основу у картині „І слава, і воля“. У творі „Свята мати героїв“ мисткиня намалювала українку з вогняним

мечем, у великому вінку з квітів і пшеничних колосків, в барвистих намистах та вишиванці, з незламним характером.

ФІЛАТЕЛІЯ

Випущено поштовий блок „І буде весна“

КИЇВ. – „Укрпошта“ ввела в обіг поштовий блок „І буде весна!“. Урочисте погашення штемпелем „Перший день“ відбулося 23 лютого на головній пошті столиці за участі генерального директора „Укрпошти“ Ігоря Смілянського, полковника Збройних сил України, заступника Головнокомандувача ЗСУ, Героя України Вадима Сухаревського, головної редакторки онлайн-видання „Українська правда“ Севгіль Мусаєвої та автора поштового випуску Володимира Тарана.

У рамках заходу відбулося відкриття фотовиставки „І буде весна!“. Партнерами проєкту виступила медіаорганізація Ukrainer, яка з 2016

року досліджує Україну, а також транслює самотність всього українського у світ, перекладаючи десятками мов.

Кожна марка – окрема світлина. На марці „Захоплення аеропорту „Бельбек“. Севастополь, 2014 р.“ – пам'ятна фотографія війни належить польському фотографу Кубі Камінському. На марці „Кохання не спинити! Харків, 2022 р.“ – знімок Сергія Бобка: медики-волонтери на весільній фотосесії у дворі зруйнованого російськими ракетами будинку в Харкові. На марці „Світло переможе! „Азовсталь“. Маріуполь, 2022 р.“ – воїн у променях сонця на „Азовсталі“, що є легендарним авто-

портретом, зробленим захисником Дмитром Козацьким у травні 2022 року під час героїчної оборони Маріуполя. На марці № 2075 „Руки піхотинця. Бахмут, 2023 р.“ – фото піхотинця 28-ої бригади з позивним „Сніжок“, яке було знято Максимом Дондюком за кілька сотень метрів від ворожих окопів на околиці Бахмута у березні 2023 року.

Відтворені на поштових марках фотографії здобули престижні нагороди: „Захоплення аеропорту „Бельбек“ – перше місце в конкурсі Grand Press Photo 2014; „Світло переможе!“ та „Кохання не спинити!“ потрапило до переліку найкращих світлин 2022 року за версією газети

Поштовий блок „І буде весна!“

The Guardian; знімок „Руки піхотинця“ – до добірки найкращих фотографій 2023 року за рейтингом журналу Time.

Спеціальні погашення нового блоку відбулись у всіх обласних центрах України.

„Укрпошта“

Окупанти...

(Закінчення зі стор. 1)

березня надійшов третій транш фінансової підтримки в межах програми розширеного фінансування від Міжнародного валютного фонду у розмірі 880 млн дол.

• Моніторингова місія ООН з прав людини зафіксувала 12 випадків розстрілів щонайменше 32 українських військовополонених. 38-ий звіт ООН щодо ситуації з правами людини в Україні охоплює період від 1 грудня 2023 до 29 лютого 2024 року. За словами голови місії Даніель Белль, російські військові та посадовці катують полонених. Звіт місії також містить інформацію про насильство російської адміністрації щодо жителів окупованих територій України. Зокрема, йдеться про вбивства цивільних осіб, свавільні затримання та обмеження свободи висловлення поглядів.

„Упродовж тримісячного періоду кількість жертв серед цивільного населення залишалася високою: через насильство, пов'язане з конфліктом, загинули 429 цивільних осіб, ще 1,374 людини були поранені. Значна інтенсифікація обстрілів снарядами та баражуючими боєприпасами з боку Російської федерації у період з кінця грудня до січня при-

звела до різкого збільшення кількості втрат серед цивільного населення у віддалених від лінії фронту районах“, – підсумовують автори документа.

Ракетний удар Росії

Президент Володимир Зеленський прокоментував ракетний удар Росії по Києву 25 березня. Він подякував рятувальникам, правоохоронцям і комунальникам, причетним до ліквідації наслідків атаки, яка спричинила пошкодження житлової забудови. Посол США Бріджит Брінк після атаки заявила, що „Україна потребує нашої допомоги зараз. Не можна втрачати ні хвилини“. Всі постраждали – в Печерському районі. Міська влада повідомляла про виклики екстрених служб у Печерському, Дніпровському та Солом'янському районах. Москва, попри докази і свідчення, заперечує обстріли цивільних в Україні. (Радіо Свобода)

Ракетна атака на Київ

21 березня окупанти завдали масового ракетного удару по Києву. Протягом 44 днів обстрілів столиці не було. Для удару було задіяно 31 ракету: дві балістичні ракети „Іскандер-М“ та „Кинджал“ та 29 ракет типу Х-101/Х-555.

Укрінформ, Мілітарний портал, УНІАН

Зустріч з Іваном...

(Закінчення зі стор. 16)

Присутні хвилиною мовчання вшанували всіх, хто загинув у боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

І. Малкович народився у Нижньому Березові Косівського району Івано-Франківської області. Закінчив місцеву школу, Івано-Франківське музичне училище ім. Д. Січинського, вступив на філологічний факультет столичного університету, де навчався з 1980 до 1985 року.

Працював у школі вчителем української мови та літератури, редактором дошкільної літератури у видавництві „Веселка“, редактором відділу поезії у видавництві „Молодь“, в редакції дитячого журналу „Соняшник“, головним редактором дитячих програм „Укртелефільму“, з 1992 року – власник, директор і головний

редактор першого приватного (на початках виключно дитячого) видавництва „А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА“.

Вірші І. Малковича перекладено англійською, німецькою, італійською, російською, польською, бенгальською (Індія), литовською, норвезькою, грузинською, азербайджанською, словацькою, словенською мовами. І. Малкович – редактор, упорядник, автор та перекладач понад 30 книжок для дітей.

Учасники зібрання уважно слухали поезію Івана Малковича, Ліни Костенко, Дмитра Павличка, Леоніда Кисельова із книги „Так ніхто не кохав“, вірш для дітей „Паротяг“ у авторському виконанні.

Ведуча нагадала присутнім, що всі події в громадському просторі проводяться підтримку ЗСУ і попросила присутніх долучитися до збору, який проводить Сергій Дутка на дрон для 108-ої бригади. І. Малкович першим зробив пожертву.

XVII Куценківські...

(Закінчення зі стор. 16)

Шимановського, викладачі та автори досліджень Надія Гармазій, Юрій Митрофаненко, Олена Вікторіна, Ірина Небеленчук, представники Педагогічного музею України Лариса Гайда, Музею мистецтв Леся Нестройна та Олег Юрченко, обласного краєзнавчого музею та його філій Борис Шевченко, Павло Рибалко, Сергій Мілютін, Богдана Бабенко, Оксана Чонтай, науковці міських музеїв І. Карпенка-Карого Світлана Колесник, Тетяна Ревва, Наталія Мельниченко, меморіально-

го музею О. Осмьоркіна Ольга Краснопольська, Олександрівського краєзнавчого музею Людмила Зубенко, спеціаліст державного архіву Кіровоградської області Дмитро Кобзар, учні міського ліцею „Науковий“ Марія Лисенко та Серафима Шитря.

Заступник директора-головний зберігач фондів Центрального державного архіву вищих органів влади та управління України Олег Бабенко передав музею-організатору читань офіційно засвідчену копію особової (на 104 аркушах) справи студента Української господарської академії в Чехословацькій Республіці (Подєбради, 1923-1928 рр.) Євгена Мала-нюка.

Атака Росії...

(Закінчення зі стор. 1)

„Ми вже сьогодні працюємо з нашими міжнародними фінансовими установами, з якими маємо довге надійне партнерство – це Світовий банк, це Європейський банк реконструкції і Європейський інвестицій-

ний банк. Ми сьогодні вранці з ними провели розмову, ми маємо розуміння, що вони готові підставити плече“, – наголосив І. Сирота.

Він додав, що українська сторона зацікавлена у залученні зарубіжних енергетиків для відновлення ДніпроГЕС.

Укрінформ, УНІАН, „BBC News Україна“

UNION FUNERAL HOME LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Іпотека від Кредитівки СУМА...

ЛЕГКО

Особисто або дистанційно

ЗРУЧНО

Експертний супровід від кваліфікації до закриття

ШВИДКО

Працюємо за вашим графіком

"Ми були дуже задоволені чуйністю та професіоналізмом кредитного відділу СУМА. Протягом усього процесу ми працювали з ними дистанційно. Нам вдалося закрити протягом 45 днів, і вони доклали додаткових зусиль, щоб забезпечити це навіть тоді, коли несподівано виникли вимоги щодо закриття в останню хвилину. Ми найбільше задоволені послугами кредитування від початку до кінця."

- Оріся та Кевін з РА

"Ми хотіли купити будинок... угода була чудовою, але нам довелося рухатися швидко, щоб не втратити його. Ми були здивовані тим, як швидко Марко і Христина відреагували, і наскільки легким і швидким був весь процес. Ми закрили протягом 45 днів. Відчуваєш себе справжньою родиною, завдяки SUMA."

- Ігор з МА

5.875%*

7/1 Year Adjustable (6.669% APR)

6.500%*

30 Year Fixed (6.512% APR)

**Відскануйте QR
для найновішої
інформації**

**Зателефонуйте нам або надішліть SMS
914.220.4900**

**або надішліть нам електронний лист на
адресу memberservice@sumafcu.org
www.sumafcu.org**

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

SUMAFCU NMLS# 527694

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

New locations in St. Petersburg and North Port, Florida coming soon!

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

* Rates as of 1/5/24. Subject to change without notice. Rates for 1 to 4 family owner occupied/condominiums/co-ops. Rate, points and APR may be adjusted based on several factors including, but not limited to, state of property location, loan amount, documentation type, loan type, occupancy type, property type, loan to value and your credit score. Your final rate and points may be higher or lower than those quoted based on information relating to these factors, which may be determined after you apply. The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

